

# ಅಪರಂಜಿ

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೧

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ರಾಮಿ

ಪ್ರಕಾಶ್, ಸತ್ಯ

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ನಾಡೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ

ಕೆ.ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮಾಲು

ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಗೌರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಜಾಹ್ನವಿ

ಪ್ರಕಾಶ್, ಸತ್ಯ



ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

**With Best Compliments From :**

**SVR AGENCIES**

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam  
New Extension  
Bangalore - 560 002.

Grams : EQUIPMENTS      Tel    2222301

FAX   080-2224497

DISTRIBUTORS FOR      : ASPEE Sprayers  
and Dusters for  
Agriculture and  
Horticulture.

CONSIGNMENT  
AGENTS FOR

M/S. DSM ENGINEERING  
PLASTICS (INDIA) PVT LTD.,

Thermoplastic Polyster Granules  
(CENKITE) Polyamide Granules  
(CENKALON)





ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	
ನಿರ್ವಹಣೆ:	
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

## ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 17	ಡಿಸೆಂಬರ್ - 99	ಸಂಚಿಕೆ - 3
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಏಕಲವ್ಯ	ರಾಮಿ	5
ಸಂಕಷ್ಟ	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	7
ಹುಚ್ಚುಮುಂಡೆ....	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	13
ಟ್ಯಾಂಕರ್...	ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ	17
ಈಜು ಪುರಾಣ	ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮಾಲಾ	19
ಜೈ ಕನ್ನಡಾಂಬೆ	ಕೆ.ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	22
ಬರಹ ಪುರಾಣ	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	25
ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ	ಗೌರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ	28
ಶಾಂತಿ ಕಿತ್ತು ತಿಂದವರು	ಬಾಮಾ	30
ನಾಮ ಫಲಕ	ಡಾ   ವೈ.ಎನ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ	37





# ಅವರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 17

ಡಿಸೆಂಬರ್ - 99

ಸಂಚಿಕೆ - 3

ಪರಮಾತ್ಮನು ತನಗೆರಡನೆಯದಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾಗಿ ಮಹಾ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತಾನೆ.

-ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ

ಯಾರಂತೆ ಅಂದರೆ ಊರಂತೆ. ಅದೇನೋ ಸಹಸ್ರಮಾನವಂತೆ ಅದರ ಕೊನೆಯ ತಿಂಗಳು ಇದಂತೆ. ಇದು ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವವರಾರು. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ನಾವು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ. ಇದು ಎರಡನೆಯ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಕೊನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಡಿಸೆಂಬರ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರಂದು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಏಕೆ ವರ್ಷ ಆರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ? ಇಲ್ಲೇನೋ ದಗಳು ಆಗಿರಬೇಕು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವರಮತ ಸಹನಾದೃಷ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಈ ಸಹನೆಯ ದುರುಪಯೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ? ಹೌದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಬಹುಜನ.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆ ಯಾವುದು? ವಿಜ್ಞಾನ ಸ್ಫೋಟವೇ? ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರ ಆಳಾಗಿರುವುದೇ?

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವೇ? ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯದ ಸೊತ್ತಾಗಿ ಧನಬಲದಿಂದ ಆಳುವವರ ರೊಕ್ಕದ ಚೀಲಾ ಅಷ್ಟೇ! ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಸೀಟ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ.

ಏಷ್ಯಾ, ಆಫ್ರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋದಯವೇ? ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆಫ್ರಿಕನ್ನರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಏಷ್ಯನ್ನರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಸಂನ ಆವಿರ್ಭಾವ, ವಿನಾಶಗಳೇ? ಯಾರಾದರೂ ನಕ್ಕಾರು, ಹಾಗೆನ್ನಬೇಡಿ.

ಅವರಂಜಿಯ (ಹದಿನಾರು ಚಿಲ್ಲರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ) ಈ ಅಂಕಣವೇ? ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಹರಿಜನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಲೇಖನಗಳೇ ನುಸಿಮುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಈಗ, ಇದು ಹೇಗೆ ನಾಥ್ಯ?

ಇದು ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಯಾರು ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಓದುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರು ಗ್ರೋಸ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ಯಾರ ಪಾಪವನ್ನು ಯಾರೂ ತೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಯಾವನು ಏಕವೂ ಅದ್ವಿತೀಯವೂ, ಭೂಮವೂ, ನೇತಿ ನೇತ್ಯಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಅಜರ, ಅಮರ ಬ್ರಹ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವನೋ, ಅಧೀರನು ಕಾಲಾತೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.



೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮೇನಕಾ ಕೆಂಗಣ್ಣು

- ಸುದ್ದಿ

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನನ್ನೇ ಕರೆಸಬೇಕು!!

★★★

ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಿಗೂ ಮಾಹಿತಿ - ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಲಾಭ ದೊರಕಿಸಿ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಪಾಪ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರು!!

★★★

ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ಸ್ ತೆರವು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಅದೇ ಉಂಡೇನು, ಕದಾ ತೆಗಿ!!

★★★

ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ; ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ಕರ್ನಾಟಕ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನ ಸಫಲವಾದಂತಿದೆ!!

★★★



ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸೌಲಭ್ಯ

- ಸುದ್ದಿ

ಈಗ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಗಲಭೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೇನೋ!!

★ ★ ★

ಪೋಪ್ ಭೇಟಿ, ಶಿವಸೇನಾ ನಾಯಕರ ಬಂಧನ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಈವರೆ, ಜೀಸಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ನಕ್ಕರಂತೆ!!

★ ★ ★

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನ

- ವಾಣಿಜ್ಯ ಸುದ್ದಿ

ಭಗೀರಥನಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದು ವಿಷಾದಕರ!!

★ ★ ★

ಬೇಂದ್ರೆ ಭವನ ದುಃಸ್ಥಿತಿ

- ಧಾರವಾಡ ಸುದ್ದಿ

ನಾಕುತಂತೀಲಿ, ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ,

“ಬೇಂದ್ರೇನ ಗೋಳು, ಅದು ಹೋಳು ಹೋಳು” ಅಂತ!!

★ ★ ★

ಬನಶಂಕರಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಚಿವರ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಭೇಟಿ

- ಸುದ್ದಿ

ದೇವರು ಚಕಿತನಾದನೇನೋ??

★ ★ ★

# ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಏಕಲವ್ಯ!

— ರಾಮ

‘ಇವತ್ತು ಸತ್ತರೆ, ನಾಳೆಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಯಾತಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಾಡ್ತಾರಪ್ಪಾ’ ಎಂದು ಹಳ್ಳಿ ಕಡೆ ಹಿರಿಯರು ಉದ್ಗಾರ ಹೊರಡಿಸೋದನ್ನ ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆ.

‘ಇವತ್ತು ಸತ್ತರೆ ನಾಳೆಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಆಗೋದು ಹ್ಯಾಗೆ?’ ಎಂದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಮೂರಲ್ಲ ಎರಡೇ ಎರಡು ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ದಿನಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಬಿಂಬಿಸೋದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ. ನಶ್ವರತೆಯನ್ನ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಅಂತ.

ಅಂದ ಹಾಗೆ ವೈ.ಎನ್.ಕೆ. ಅಗಲಿದ್ದು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ. ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಹಾಗೆ ದಿನ ವಾರಗಳು ಉರುಳ್ತಾ ಇವೆ. ಆತ ನನಗಿಂತ ಎರಡು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದೇನೋ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಗುರುಭಾವ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅದೇ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದು ‘ಛೂಬಾಣ’ದ ಕಡೆಗೆ. ಆ ಮೂಲೆ ಬರಹ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿ ಖುಷಿಪಟ್ಟ ಮೇಲೇನೆ ಉಳಿದ ಓದು. ಟೀಯೆಸ್ಸಾರ್ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಇಂದಿಗೂ 50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪತ್ರಿಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಟೀಯೆಸ್ಸಾರ್ ನೆನಪು ಶಾಶ್ವತ.

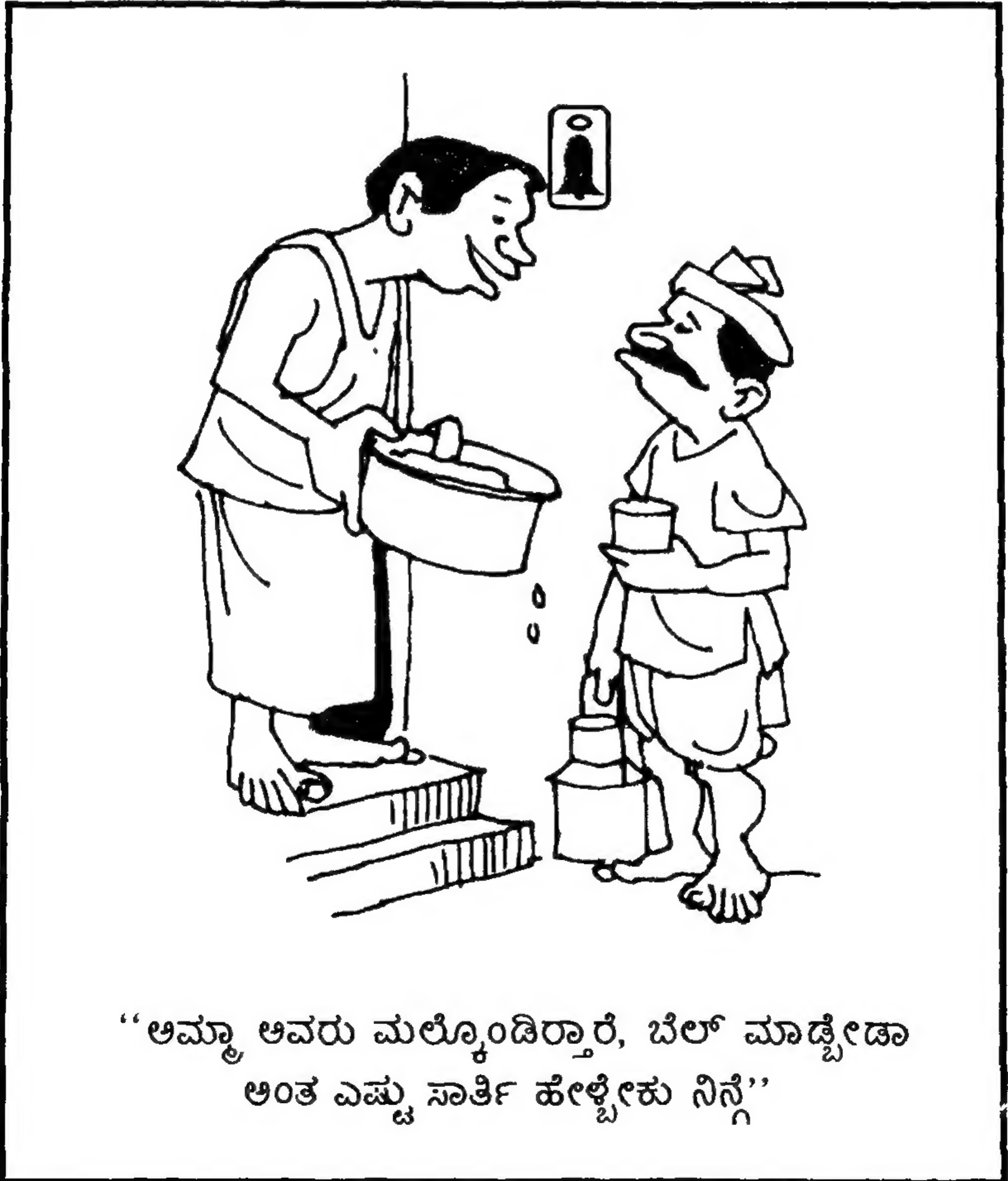
ಹಾಗೇನೆ ಒಂದಷ್ಟು ಕಾಲ ಪ್ರಜಾವಾಣಿಯ ಮೂರನೆ ಸಂಪಾದಕೀಯವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಕಬಳಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಗಂಭೀರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೈಟಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ವೈ.ಎನ್.ಕೆ. ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಸವಿಯುವ ಮಜವೇ ಬೇರೆ.

ಸವಿದರೆ ಮುಗಿಯಿತೆ? ಟೀಯೆಸ್ಸಾರ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ವೈ.ಎನ್.ಕೆ. ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಚಪಲ. ಅಂಥ ಚಪಲ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೂ...!



ನಾವು ಸವಿದು ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂತೋಷ ಕೊಡೋದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಅಂತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋ ಚಪಲ ಸಾಮಾನ್ಯಗಂತೂ ಶಾನಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಕೊರವಂಜಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾ.ಶಿ., ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಅಂಥದೇ ಮೋಡಿ ಬೀಸಿದ್ದರು. ಕಿರಿಯರ ಮೇಲೆ.

ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರುಗಳು. ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದರೋ! ಟೀಯೆಸ್ಸಾರ್ ವೈ.ಎನ್.ಕೆ. ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆನೆ ಹಲವಾರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅನ್ನೋಣವೆ? ವೈ.ಎನ್.ಕೆ. ಭಾಪು ನೆನಸಿಕೊಂಡಾಗ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಏಕಲವ್ಯ ಅನ್ನುತ್ತದೆ ಮನಸ್ಸು.





# ಸಂಕಷ್ಟ ಚತುರ್ಥಿ

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಈಗ ನಾನು ಹೇಳೋ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಪಾಪಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ (ಅಂದರೆ - ಮೆಜಾರಿಟಿ ಮದುವೆಯಾದ - ಉದರ ನಿಮಿತ್ತ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸೋ ಗಂಡಸರು) ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೆ. ಈ ಸಂಗತೀನ ಓದಿ ನಿಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನಿಲ್ಲ.

ಪಾಪಣ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅನುಕೂಲದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಉಂಡು ಮಲಗಿ ಬೆಳದ ದೇಹ. ಹೇಗೋ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಂತ ಮುಗಿಸಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಬಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಹೆಂಡ್ತಿ, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಅಂತ ಆದಮೇಲೆ ಆಗಲೋ ಈಗಲೋ “ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯ” ಅಂತ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ನಗ್ತಾನೇ ಹೊರತು, ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೇನೂ ಇದುವರೆಗೂ ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿಲ್ಲ. Thanks to his great wife - ರೋಹಿಣಿ ಅವಳ ಹೆಸರು. ಜೀವನ ಚೆನ್ನಾಗೇ ನಡೀತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಕಳೆದ ಸಂಕಷ್ಟ ಚತುರ್ಥಿ ದಿನ - ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ದಿನ - ಪಾಪಣ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಂಡಮಾರುತ ಬೀಸು.

ಅವತ್ತು, ಅವನ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತಿ ಗೋಪಾಲ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ವೀಣಾ ಇಬ್ಬರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ವೀಣಾ ರೋಹಿಣಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟ ಚತುರ್ಥಿ ದಿನ ವ್ರತ ಕೈಗೊಂಡು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿವರೆಗೂ ಉಪವಾಸ ಇದ್ದು, ರಾತ್ರಿ ಚಂದ್ರ ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಊಟ ಮಾಡೋ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರದ್ದೂ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು, ಗಟ್ಟಿ ದೇಹ. ಸಂಕಷ್ಟದ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೇದು ಸ್ಪಿರಿಚುಯಲ್ ಪೀಸ್ ಕೂಡ ಲಭ್ಯ ಅಂತ ಇಬ್ಬರೂ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಂತ ಅವರೇನೂ ಗಂಡಂದಿರನ್ನ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ತಳ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ



ಎಷ್ಟಾದರೂ "ದುಡಿಯೋ ಗಂಡಸರು" ತಾನೆ? ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಅದಿಗೆ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸರಿ back to the ಚಂಡಮಾರುತ ಡೇ. ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡ್ತಾ ವೀಣಾ "ಈ ಗಂಡಸರಿಗೆ - ಅದರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿರೋ ಈ ಎರಡು ಸ್ಟೆಸಿಮನ್‌ಗಳಿಗೆ - ಸ್ವಲ್ಪಾನೂ self control ಇಲ್ಲಾ" ಅಂತ ಅಂದಳು. ಪಾಪಣ್ಣಿಗೆ ರೇಗಿಹೋಯಿತು. "ಅದು ಗೋಪಾಲಂಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೆ, ನನಗಲ್ಲ" ಅಂತ ಗಡುಸಾಗೇ ವಾದಿಸಿದ, ರೋಹಿಣಿ "ನಿಮ್ಮ ಸೆಲ್ಫ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗಿಂತ ನಮಗೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತೀರೂ ಅನ್ನೋದು ಮರೀಬೇಡಿ" ಅಂತ ವಾದಿಸಿದಳು.

"No! I will prove it otherwise!" ಅಂತ ಪಾಪಣ್ಣ ಕೂಗಿದ, ಗೋಪಾಲ ಪಾಪಣ್ಣಿಗಿಂತ ಮೆದುಳಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದರಿಂದ "ಸದ್ಯ, ನೀನೇನೂ ಛಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಡ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಈ ವಾದದಲ್ಲಿ ನೀನು ಗೆದ್ದರೇನು ಅವರೇ ಗೆದ್ದರೇನು? ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ, ಊಟ, ಎಲ್ಲಾ ಅವರ ಕರುಣೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗೋದು. ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಆ ಜಾಮೂನನ್ನ ಮುಗಿಸು" ಅಂತ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಪಾಪಣ್ಣ Out of control ಆಗಿಟ್ಟಿದ್ದ. "ಲೋ ಗೋಪಾಲ, ಈ ಛಾಲೆಂಜ್ ನಾನು ತಗೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಉಂಡಾಡಿ ಗುಂಡ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ. ನನಗೆ Self Control ಇದೆ ಅಂತ ನಾನು ನಾಳೇನೇ prove ಮಾಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟ. "ಅದು ಹೇಗೆ ಮಾಡ್ತೀಯಪ್ಪಾ?" ಅಂತ ಗೋಪಾಲ ಗಾಬರಿಯಾಗೇ ಕೇಳಿದ.

"ನಾಳೆ ಸಂಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲವಾ? ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ನನಗೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ತಾಕತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಜೋರ್ ಹೊಡೀತಿದ್ರಲ್ಲ, ನಾಳೆ ನೋಡಿ. ನಾನೂ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸೆಲ್ಫ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನ ಪ್ರೂವ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಪಾಪಣ್ಣ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ Statement ಕೊಡೋ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮನೇಲಿ ಯಾರೂ ಉಸಿರಾಡದೇ ತಟಸ್ಥರಾದರು. ಆಮೇಲೆ ವೀಣಾ, ರೋಹಿಣಿ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಪುಸ್ ಪುಸ್ ಅಂತ ನಕ್ಕಿದ್ದು ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಸ್ತು.

ಗೋಪಾಲ, "ಪಾಪಣ್ಣ, ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ನಾಳೆ ಆಫೀಸ್ ಬೇರೆ ಇದೆ ನಿನಗೆ. ಈ ಛಾಲಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನು ನಾಳೆ ಹಾಸ್ಟಿಟಲ್ ಕೇಸ್ ಆಗ್ಗೋಗಿ ನಾನೇ ನಿನಗೆ ಡ್ರಿಪ್ಸ್ ಕೊಡಸ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಚಡ್ಡಿ ದಿನಗಳಿಂದ ನೋಡಿದೀನಿ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದೇಹ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಉಪವಾಸ



ತಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾ? ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲಾನೂ ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಬಾದಾಮಿಹಾಲು, ದೋಸೆ, ವಡೆ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಊಟ ತಿಂಡಿ ಅಂತ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಆಗಿರೋ ದೇಹ ನಿಂದು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿರೋದು ಅಂದ್ರೆ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯೋವಾಗಲೆ!” ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದ. ಪಾಪಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು (ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯರ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಕ್ಕರೆ) “ಡ್ಯಾಡಿ, ಬ್ಯಾಡ ಡ್ಯಾಡಿ, ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪೋಗ್ಗಿಟ್ಟೆ...?” ಅಂತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಿಸ್ಕೊಂಡು.

ಪಾಪಣ್ಣ ಕೂಲ್ ಆಗೇ ಇದ್ದ. ಗೋಪಾಲಂಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಳವಳ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಹೊಯ್ಸಳ, ಪೈರ್ ಇಂಜನ್ನು, ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್‌ನೆಲ್ಲಾ Alert ಮಾಡ್ಬೇಕೆ? ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಿದ್ದ, ಸರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡ್‌ನೈಟ್ ಅಂತ ಅಂದರು. “ಸದ್ಯ ನಾಳೆ ಕಾಫಿ ಡಿಕಾಕ್ಸ್‌ನ್ ಹಾಕ್ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲ್ಕೋತೀನಿ” ಅಂತ ರೋಹಿಣಿ ವೀಣಾ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗಲೇನೇ ಪಾಪಣ್ಣ ಹಾರ್ಟ್ ಬೀಟ್ ಯಾಕೋ ಡಗಾಡಗ್ ಅಂತ ತಾಳ ತಪ್ಪಿ ಮತ್ತೆ ನಾರ್ಮಲ್ ಆಯ್ತು. ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತಿಲ್ಲದೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ರೋಹಿಣಿ ಕಡೆ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಏನಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಹೇಳ್ತೀ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಗುಡ್ ನೈಟ್” ಅಂತ ಸ್ವೀಟ್ - ಆಗೇ ರೋಹಿಣೀನೂ ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು.

ಚಂಡಮಾರುತದ ದಿನ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ? ಮಾರನೇ ದಿನ ಅಂದರೆ ಸಂಕಷ್ಟ ದಿನ - ಚಂಡಮಾರುತ ಬೀಸಿದ ಮೇಲೆ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ತಾನೇ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡೋದು? ಅದನ್ನು ಪಾಪಣ್ಣ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಕೇಳೋಣ. ಈ ವರದಿಯನ್ನ ಸಂಕಷ್ಟ ಮಾರನೇ ದಿನ ಅವನೇ ಗೋಪಾಲಂಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಹೇಳ್ಕೊಂಡಿದ್ದು:

“ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ವೇನೇ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಣೋ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ವೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ದರಿದ್ರ ಕನಸು ಬೇರೆ ಬಿತ್ತು. ನಾನು ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಹೊರಗಡೆ ರೋಹಿಣಿ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಆಗಿ, ನಿನ್ನ ವೀಣಾ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಆಗಿ ನಿಂತಿದ್ರು, ಹದಿನೈದು ದಿನದಿಂದ ಉಪವಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನ ಇಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ. ನಾನು ನೀರು! ದೋಸೆ!! ಕಾಫಿ!!! ಅಂತ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ, ಆವಾಗ ನೀನು MTR ನಿಂದ ತಿಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ರೋಹಿಣಿ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಸಲ್ ಬಿಚ್ಚುತ್ತೀಯಂತೆ. ನನ್ನ ಕಡೆ ತೋರಿನ್ತಾ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನ ಲಪಟಾಯಿಸಿದಿರಂತೆ. ಫ್ಲಾಸ್ಕ್‌ನಿಂದ ಕಾಫಿ ಸುರ್ದೊಂಡು ಕಾಫೀ ಕಪ್‌ಗಳನ್ನ ನನ್ನ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ Cheers! ಅಂತ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಕುಡೀತೀರಂತೆ. ಆಗಲೆ ನನಗೆ ಬೆವರುಕೊಂಡು ಎಚ್ಚರ ಆಗ್ಲೋಯ್ತು, ರೋಹಿಣಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆದಾಗ ಅವಳು, ಮಕ್ಕಳು ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗೇ ಇದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರವೆ ಇಡ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಅನ್ನ ಹಳಿ ಹ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದಳು. ಕುಕ್ಕರ್ ತೆಗೆದಾಗ ಎಂಥ ವಾಸನೆ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿಗೇ ಬಂತು ಅಂತಿ? ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಕಾಫೀ ಬೀಳದೆ, ನನ್ನ ಗಂಟಲು, ಶ್ವಾಸಕೋಶ, ಹೊಟ್ಟೆ, ತಲೆಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದಾಗೆ ಇತ್ತು, ಎಷ್ಟೇ ಘಂಟೆ ಅಂತ ಅಂದೆ.

ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ಘಂಟೆಗಿಂತ ಅಂತ ಅಂದಳು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೋ ರಾತ್ರಿಗೋ ಅಂತ ಕೇಳೋಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಯಿ ಕಚ್ಚೊಂಡೆ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೊಲ್ಲ ಕಣೆ, ನಿನಗೆ ಕಂಪೆನಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದೆ. ಸರಿ ಕಣ್ರೆ, ಆದರೆ ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಯಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆ ತನಕ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ನಾಗವಲ್ಲಿ, ಸರೋಜ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬರ್ದಿದಾರೆ, ಕ್ಲಬ್ಬಿನ annual day ಗೆ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡ್ಕೋತೀವಿ. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಪೇಪರ್ನೋ ಪುಸ್ತಕಾನೋ ಹಿಡ್ಕೊಂಡಿರಿ. ಹೇಗಿದ್ದ್ರಾ ತಿನ್ನೋದೂ ಕುಡಿಯೋದೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದಳು.

ನಾನು ವೀಕಾಗಿ ಹ್ಲೂ ಅಂದೆ. ಯಾಕೋ ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋವಾಗ ಟಬ್ಬು ಬಕೆಟ್ಟು ಡಬ್ಬಲ್ ಡಬ್ಬಲ್ ಆಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತು. ಕುಕ್ಕರು, ಕಾಫಿ ಪರ್ಕೋಲೇಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗ್ತಾ ಇವೆ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಪೇಪರ್ ಕೈಗೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಪುಡ್ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್ ಇದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅಪ್ಪಟ್ಟ ಪುಳಿಯೋಗರೆ ತಿಂದು ಆನಂದಿಸಿ ಅಂತ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಟೀವಿ ಆನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಾರ್ ಛಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಲಾವ್ ಸಬ್ಜಿ ಮಾಡೋದನ್ನ ರಸವತ್ತಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ರುಚಿ ನೋಡೋದನ್ನ ತೋರಿಸಿದರು. ಛಾನಲ್ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಛಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಆಕ್ಟರ್ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ - ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಬಾತ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನ ಜಾಮೂನ್ ಜೊತೆ ಹೇಗೆ ತಿನ್ನೋದು ಅಂತ ತೋರಿಸಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಡಬಲ್ ಛಾನಲ್ ಇರಲಿ ಮುಂಚೇನೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಡಬ್ಬಲ್ ಇಮೇಜ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಮ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗೋಯ್ತು, ಮನೇಲಿ ಎರಡೆರಡು ಟೀವಿ ಎರಡೆರಡು ರೋಹಿಣಿ ಕಾಣಿಸೋಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಯ್ತು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ರಾಧಾಭಾಯಿ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದು, ಏನಿರೀ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರು ಮನೇಲಿದಾರೆ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಈರುಳ್ಳಿ ದೋಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ನಿಮಗಂತೂ ಸಂಕಷ್ಟ. ಅವರಿಗೆ ಅಂತ ಎರಡು ದೋಸೆ ಚಟ್ನಿ ತಂದಿದೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಅವರ ಕೈಲಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ದೋಸೆ ಪ್ಲೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತಿತ್ತು. ಎಂಥಾ



ವಾಸನೆ ಅಂತೀ ಗೋಪಾಲೂ... ತಕ್ಷಣ ರೋಹಿಣಿ, ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್‌ರೀ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಯಜಮಾನ್ಯನೂ ಉಪವಾಸ ಮಾಡ್ತಿದಾರೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಇರುವಾಗ ನೀವೇ ತಿಂದ್ಬಿಡಿ ಅಂತ ಅಂದಳು. ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಅವರು ತಂದ ದೋಸೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ದೇವರೇ ಯಾವಾಗಲಪ್ಪಾ ಚಂದ್ರೋದಯ ಅಂತ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೇ ಹಂಬಲಿಸಿದೆ. ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಯಾರೋ ನಾಲ್ಕು ಹೆಂಗಸರು ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಡಬ್ಬಲ್ ಇಮೇಜ್‌ನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಕಳೊಂಡು, ನಾಗವಲ್ಲಿ ಸರೋಜ ಬಂದಿದಾರೆ ಅಂತ ಅಂದೊಂಡೆ.

ಅವರ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಾಕ್ಷೀಸು ಆರೋಹಣವಾಗೋದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಲಂಚ್ ಟೈಮ್ ಹತ್ತಿರ ಬರೋದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯ್ತು. ಅವರುಗಳ ಕಿರಲುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳು ಕರ್ಕಶರಾಗ, ಆದಿತಾಳವೇನೋ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿ ನಾನು ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಭಾಂಗ್ರಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದೆ. ಸುಸ್ತಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಅವರ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಗುಟರ್ ಗುಟರ್ ಅಂತ ಶ್ರುತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಯ್ತು.

ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೈಜ್ ನೀನೇ ನೋಡಿದಿಯಾ ಗೋಪಾಲೂ; ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂಭಾಗ ನನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿಗೆ ಅಂಟೊಂಡಿದೆಯೇನೋ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತು.

ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಹೋದಮೇಲೆ ರೋಹಿಣಿ ಮಾಮೂಲಾಗೇ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ವೀಣಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಇನ್ನೂ ಜ್ಞಾನ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಕಣೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದಾರೆ, ಅಂತ ರೋಹಿಣಿ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಕೇಳಿಸ್ತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ರೇಗೋಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ.

ಏದು ಘಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಬಂದರು. ನನ್ನ ಮಗಳು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ? ಏನು ಡ್ಯಾಡಿ, ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಆಗಿದೀರಾ? ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಕರೀಲೇ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಆರು ಘಂಟೆ ಆದ ಮೇಲೆ ರೋಹಿಣಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೋದಳು. Hats off to Rohini ಗೋಪಾಲೂ, ಗ್ರೇಟ್ ಲೇಡಿ!!

ಆರೂವರೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕುಕ್ಕರ್ ಇಟ್ಟಳು, ಘಮಘಮ ಅಂತ ಅಡಿಗೆ ರೆಡಿಯಾಗೋದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು, ಹಪ್ಪಳ ಕರಿದಿದ್ದ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು. ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷಾನೂ ಒಂದೊಂದು ಸೆಂಚುರಿಯೇನೋ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಅದೆಷ್ಟು ಮಿಲಿನಿಯಮ್‌ಗಳು ಬಂದು ಹೋದವೋ!

ಕೊನೆಗೆ ಎಂಟು ಘಂಟೆಗೆ “ಊಟಕ್ಕೆ ಬನ್ನೀ” ಅಂತ ರೋಹಿಣಿ ಸ್ವೀಟಾಗಿ ಕರೆದಳು. ಮಕ್ಕಳು ಡ್ಯಾಡೀ ಡಿನ್ನರ್, ಡ್ಯಾಡೀ ಡಿನ್ನರ್! ಅಂತ ಕೂಗಿದವು. ಏಳೊಕ್ಕೆ

ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಿರಿ, ಅಲ್ಲಿಗೇ ಉಟ ತರ್ರೀನಿ” ಅಂತ ರೋಹಿಣಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೂದುಗುಂಬಳಕಾಯಿ ಹುಳಿಯನ್ನ, ಮೊಸರನ್ನ, ಹಪ್ಪಳ, ಪಲ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಬಡಿಸಿದಳು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಡೀಟೈಲ್ಸ್ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ ಗೋಪಾಲು. ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಅನ್ನ ಬೀಳ್ತಾನೇ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಹರಿದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು. ಲವಲವಿಕೆ ಬಂತು, ಡಬ್ಬಲ್ ಇಮೇಜ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೊಸರನ್ನ ಮುಗಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದೇ ಕಾಣಿಸೊಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಯ್ತು.

ಪ್ರಿಜ್‌ನಿಂದ ರೋಹಿಣಿ ಡೆಸರ್ಟ್ ತಂದಳು. ಗುಲಾಬ್ ಜಾಮೂನ್, ಈ ಸಲ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನ ಎರಡರಿಂದ multiply ಮಾಡಿ ನಾಲಕ್ಕು ಜಾಮೂನ್ ಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ನುಂಬಿದೆ - ಇಮೇಜ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ.

ಆಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ದಿಂಬಿಗೆ ಡೈವ್ ಹೊಡೆದು, ಗುಡ್‌ನೈಟ್ ಅಂತ ಮಲಗಿದೆ. ರೋಹಿಣಿ ಓಹೋ! ಬೆಳಗ್ಗೆಗೆ ಕಾಫಿ ಡಿಕಾಕ್ಸ್ ಹಾಕ್ವೇಕು ಅಂತ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೋದಳು.

ದೇವರೇ advance thanks for a normal day tomorrow ಅಂತ ಮಲಗಿದೆ ಗೋಪಾಲು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಫಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಎಚ್ಚರ. ಏನಂದೆ? Self control ಅಂದ್ಯಾ, You too gopal! Don't stab me in the back!"





# ಹುಚ್ ಮುಂಡೆ - ನುಚ್ ನುಂಡೆ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಪೇಪರ್ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಶೀನಿ ಬನೀನು ಸರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹಾಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೊಂಟ ಕೆರ್ರೊಂಡು ಸೊಂಟದ ಬಳಿಯ ಪಂಚೆ ಗಂಟೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ಈಚೆ ತೆಗೆದು ಒಂದು ಚಟಕೆ ನಶ್ಯ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ ಬೆರಳು ಕೊಡವಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯತ್ತ ಬೆಕ್ಕಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಅಹಲ್ಯ ಅಂದರು.

ಪಂಚ ಕನ್ಯೆಯರ ಮೊದಲ ಹೆಸರಿನ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಭೀರೆ. ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ Don't take me for granted, Don't take undue advantage ಅನ್ನೋ message ನ ಶೀನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಶೀನಿಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂದ್ರೆ ಭಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಾನು ಗಂಡ ಅನ್ನೋ ದರ್ಪ ತೋರ್ಪಕ್ಕಾಗಲ್ಲ... ಒಂದ್ ಸಾರಿ ಹೀಗೇ ಯಾವುದೋ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಗಂಡುಕಣೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಅಂತ ಸೀನಿ ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ನಾನು ಹೆಂಗ್ನು ಕಣ್ರೇ ನಿಮ್ ಹೆಂಡ್ತಿ... ನೀವು ಹೇಗೆ ಗಂಡು ಅಂತ ಕೊಚ್ಚೊತೀರೋ ನಾನೂ ಹಾಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂತ ಕೊಚ್ಚೊತೀನಿ... ನಿಮ್ಮೇನ್ರೀ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಅಂದಿದ್ದು.... ಅದಾದ್ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅಂಥಾ ಜಗಳ ಆಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಅವಾಗ್ಲಿಂದಾನೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅವರು Take respect and give respect ಅಂತ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗಂದ್ರೆ ಅಹಲ್ಯೆಗೆ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಇಲ್ಲ... ಅವಳು ಘಟವಾಣಿ, ಗಂಡನ್ನ ಬುಗುರಿ ಹಾಗೆ ಆಡಿಸೋಳು ಅಂತಲ್ಲ. ಗಂಡನಿಗೆ ಅವಳು ಬೆಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಅವಳು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೇಳುವಾಗ ಗಂಡನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತಾಳಿ ಕಣ್ಣೆಗೊತ್ತೊಂಡು ಏಳ್ತಿದ್ದು, ಶೀನೀನೇ ಹೇಳಿದಾನೆ ಅವೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅಂತ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದಾಳೆ ಆದರೆ ಶೀನಿ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅಹಲ್ಯನ Exploit ಮಾಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬಿಡೋದೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಹಲ್ಯ ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಕರೆದರು. ಅಹಲ್ಯ ಗಂಡನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯ ಶೀನೀನ ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಅಳಿದಿದಾರೆ. ಯಾವ್ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವ್ಯಾವ ಭಾವಕ್ಕೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಅರ್ಥ ಅಂತ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದಾರೆ. ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಸೊಂಟ ಕೆರೆಯೊಂದು ಮೂತೀನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹನುಮಂತರಾಯನ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿಂತು, ಅಂದ್ರೆ ಇದು ನಾಲಿಗೆ ಚಪಲಕ್ಕೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತು.

“ಏನಾಗಬೇಕಿತ್ತು ರಾಯರಿಗೆ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಯಾವ ರುಚಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶೀನಿ ಏನಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತಾಕೋ ನುಚ್ಚುನುಂಡೇ ತಿನ್ನೇಕು ಅನ್ನಿದೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಅಹಲ್ಯ ನಕ್ಕರು. ಜೊತೆಗೆ ಖಾರವಾಗಿ ಚಟ್ನಿ ಮಾಡು ಒಂದು ಡಜನ್ ಏರಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ರುಬ್ಬಿಕೊಡ್ತಾ, ಚಟ್ನಿಗೆ ಕಾಯಿ ತುರಿದು ಕೊಡ್ತಾ ಅಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಹಲ್ಯ ಅದು ಯಾವುದೂ ಬೇಡ ನೀವು ನಿಮ್ ಕೆಲಸ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದರು.

ವರಾಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ತೆಗೆದು ರೆಕಾರ್ಡರ್‌ಗೆ ಹಾಕಿ ಹಾಡು ಕೇಳಿದರು. ಏನೇನೋ ವಾದ್ಯ. ಏನೇನೋ ಆರ್ಭಟ. ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಬರಿತ್ತು. ಎಂ.ಟಿ.ವಿ. ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಬರೀ ಓಳು... ಓಳು.... ಹೀಗಂದ್ರೇನು ಅಂತ ತಲೆ ಕೆರೆಯೊಂಡು. ಆಮೇಲೆ ಮಾದೇಗೌಡ್ರು ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ಅಂತಾನೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದಿಲ್‌ಸೆ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ನೇ ವಾಸಿ ಅಂತ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಹಾಕಿದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಲ್ಲೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಘಮ ಘಮ ವಾಸನೆ ಬರೋಕೆ ಷುರುವಾಯ್ತು. ಪಾಕ ಪ್ರವೀಣೆ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಹೊಗಳಿದರು ಆಗೊಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂತು. ಅದೇ... ಎದುರು ಮನೆ ಕಾಂತಾಮಣಿ. ಅಹಲ್ಯ ಇದಾರಾ ಅಂತ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ನುಚ್ಚುನುಂಡೆ ಆಸೆ ತಡೀಲಾರ್ದೆ ಶೀನಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಹೆಂಗಸು ಮದ್ಯ ನಿಮಗೇನೀ ಕೆಲಸ ಅಂತಾರೆ ಅಹಲ್ಯ ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಂತಾಮಣಿ ಕಾಣೆಯಾಗೋದನ್ನ ಕಾದರು.

ಅದೇನು ರಾಜಕಾರ್ಯವೋ... ಕಾಂತಾಮಣಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂತಾಮಣಿನ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡೋಕೆ ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಬಂದ ಅಹಲ್ಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನುಚ್ಚುನುಂಡೆ ಆಗಿದ್ದಾ ಅಂತ ಮೆತ್ತಗೆ ಕೇಳಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿ ಅಂದರು ಅಹಲ್ಯ. ಕಾಂತಾಮಣಿ ಹೊಸಿಲಿನಿಂದಾಚೆ ನಿಂತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು ಹೋಗೋ ಮೊದಲು ಮೂಲೆ ಮನೆ ಮಾದುರೀಗೆ ಕೊಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದರು. ಮಾಧುರಿ ರೀ ಅಹಲ್ಯ



ಬನ್ನಿ ಬಹಳ ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ಅಂದು ಅಹಲ್ಯನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೇ ಎಳ್ಳೊಂಡು ಹೋದರು. ತೊಡೇನ ರಪರಪ ಅಂತ ತಟ್ಟೊಂಡು ಶೀನಿ. ನುಚ್‌ನುಂಡೆ ಆಸೇಲಿ ಮೈ ಪರಚ್ಚೊಳೋ ಹಾಗಾಗ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದ್ ಗ್ರಹಚಾರ ಸಾಲ್ದು ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಪಂಕಜ... ಪದ್ಮಾವತಿ... ಪಾರ್ವತಿ ಎಲ್ಲ ಕಸ್ತೂರಿಯವರು ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ ನುಗ್ಗಡ್ ಇನ್ ಟುದ ಕಿಚನ್. ಸರಿ. ಈ ಮಹಾತಾಯಿಯರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ನುಚ್‌ನುಂಡೇನ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದುಬಿಡ್ತಾರೆ ಅನಿಸಿ ಆತಂಕವೂ ಆಯ್ತು. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ ಅಂತ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಹಲ್ಯ ಅಂದು ಬಲಗೈನ ಏದೂ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಮೃದುವಾಗಿ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಅಹಲ್ಯ ಇರಿ ಅಂದು ನಂತರ ನೀವು ಆಚೆ ಹೋಗಿ ಅಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶೀನಿ ಅಂದ್ಕೊಡಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಯ್ತು... ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಹಿಳಾ ಮಣಿಗಳು ನುಚ್‌ನುಂಡೇನ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು. ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಚಟ್ಟಿನೂ ನೆಕ್ಕಿ ಹೋಗಿದ್ದು. “ನಿಮಗೇಂತ ಆಸೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ನುಚ್‌ನುಂಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ... ಅಲ್ಲ ಒಂದಾದ್ರೂ ಉಳಿಸ್ತೆ ತಿಂದ್‌ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ.... ಅದೇ ಹುಚ್‌ಮುಂಡೆ ಮದ್ದೇಲಿ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗಾಯ್ತು” ಅಂದು ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾರ್ಟಮ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟರು ಅಹಲ್ಯ.

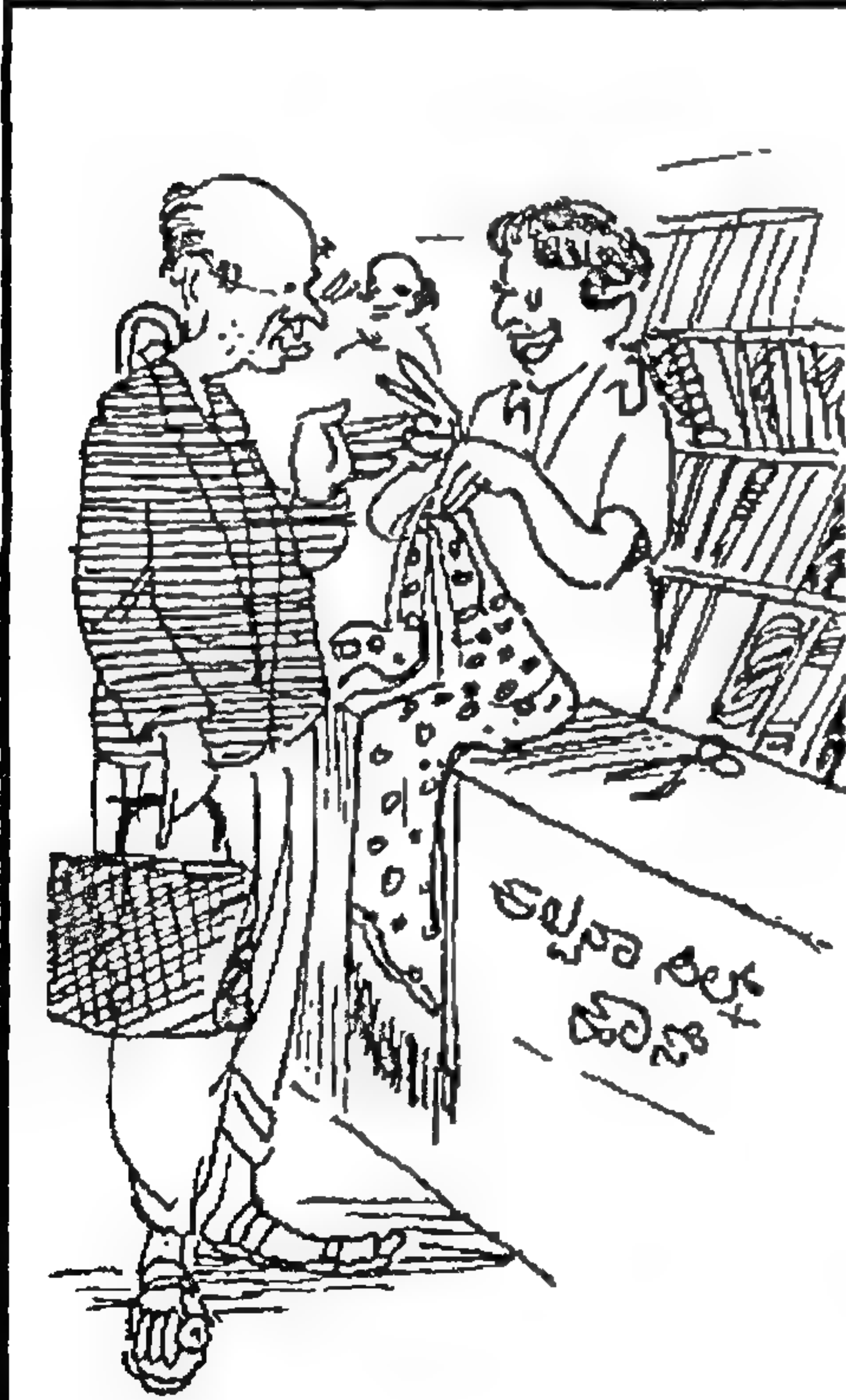
ಶೀನಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿದುಹೋಗೋದೊಂದು ಬಾಕಿ ಈಗ ಮತ್ತೆ ನುಚ್‌ನುಂಡೆ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳೋ ಧೈರ್ಯ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ನನಗವೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ I want ನುಚ್‌ನುಂಡೆ ಅಂದ್ರೆ ಅಹಲ್ಯ ನಾನೇನ್ಮಾಡ್ಲಿ... ಮಾಡಿದ್ದು ಉಳೀಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದಿನ ಮಾಡಿದ್ರಾಯ್ತು ಅಂತಾಳೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆ ಹೇಳೋಕೆ ಹೋದ್ರೆ Don't Exploit ಅಂತಾಳೆ. ಯಾವುದಾದೂ ಹೋಟ್ಟಲ್ಲಿ ನುಚ್‌ನುಂಡೆ ಮಾಡ್ತಾರ್ಯೇ ಅಂತ ತಲೆ ಕೆರೊಂಡು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಹಲ್ಯ... ಅಹಲ್ಯ ಅಂತ ಕೂಗ್ತು ಬಂದು. ಅಹಲ್ಯ ಬಂದು ಉತ್ರ ಹೇಳೋ ಮುಂಚೇನೇ ಶೀನಿ ಅಹಲ್ಯ ಇಲ್ಲರೀ... ಅವಾಗ್ಲೇ ಬಂದೋರೆಲ್ಲ ಬಳಿದು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡ್ ಹೋದ್ರೂ ಇನ್ನು ನೀವ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೀರ ಅಂದರು. ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬನ್ನಿ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೊಂಡ್ ಹೋದ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಹಲ್ಯ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ರೀ ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಂದರು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶೀನಿ ಬೇಜಾರಿನಿಂದಲೇ ಏನೇ ಅಂದರು. “ಇಲ್ಲೋಡಿ ನುಚ್‌ನುಂಡೆ...

ಶಾರದಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ... ನಿಮಗಿಷ್ಟ ಅಂತ ತಂದಿದಾರೆ” ಅಂದು ಬೇಸಿನ್ ತುಂಬಾ ನುಚ್‌ನುಂಡೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಚಟ್ಟಿಯೂ.

ಒಂದರ್ಧ ಡಜನ್ ನುಚ್‌ನುಂಡೇನೂ ಚಟ್ಟೇನೂ ತಟ್ಟೇಲಿ ಹಾಕಿ ಶೀನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ ತಿನ್ನಿ” ಅಂದು ತಾವೊಂದೆರಡು ನುಚ್‌ನುಂಡೇನ ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ಅಹಲ್ಯ ಇವತ್ತೇನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಂದು ಪುರಾಣ ಬಿಚ್ಚೊಂಡು.

ಚಯ್ಯ... ಚಯ್ಯ.... ಚಯ್ಯ... ಚಯ್ಯ... ಚಯ್ಯ ಅಂದು ಗುನುಗಿಕೊಂಡು ಶೀನಿ ಆಹಾಹಾಹಾ ಶಾರದಮ್ಮನ ಕೈ ರುಚಿ ಏನು ಬಂಬಾಟು. ಏನ್ನಾಡೋದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೊಗಳೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪೇಚಾಡ್ಕೊಂಡು ನುಚ್‌ನುಂಡೇನ ನುಚ್‌ನೂರಾಗಿಸಿದರು.



ಬ್ಲಾಸ್‌ಪೀಸ್  
ಎಷ್ಟು ಉದ್ದ  
ಇರಬೇಕು  
ಅನ್ನೋದು, ನಿಮ್ಮಾಕೆ  
ಎಷ್ಟು ಅಗಲ ಇದಾರೆ  
ಅನ್ನೋದನ್ನ  
ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೆ  
ಸಾರ್”



# ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಮಗುಚಿಕೊಂಡಾಗ

- ನಾರೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫ್ಲಾಕ್ಟರೀನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದೆ. ಫ್ಲಾಕ್ಟರೀ ಎದುರಿಗೇ National Highway No.7 ಒಂದು ರೈಲ್ವೇ ಕ್ರಾಸಿಂಗನ್ನ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇತ್ತು.

ಈಗೇನಾದ್ರೂ ಅದನ್ನ ಸರೀ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆವಾಗ ಆ ಕ್ರಾಸಿಂಗಿಗೆ ಮುಂಚೆ ರಸ್ತೆ ಒಂದು ಥರಾ sharp C-bend ತಗೋತಾ ಇತ್ತು. ಸ್ಪೀಡಾಗಿ ಗಾಡಿಗಳನ್ನ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರತಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಡ್ರೈವರುಗಳಿಗೆ ಅದು ಕಾಣಿಸದೇ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಗಾಡಿಗಳು ಅದರ ಹತ್ರ ಮಗುಚಿಕೋತಾ ಇದ್ದು ಗಾಯಗಳೋ ಇಲ್ಲಾ ಸಾವಾಗೋದೋ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಡೆಯಿಂದ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದ ಒಂದು ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಅಲ್ಲಿ ಮಗುಚಿಕೋತು. ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬಂದರು, ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಅಂತ. ಡ್ರೈವರ್ ಕಥೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಗಿತ್ತು-ಕ್ಲೀನರ್ ಗೆ ತುಂಬಾನೇ ಏಟು ಬಿದ್ದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆಚೆಗೆ ಎಳಕೊಂಡ್ರೆ ಬದುಕಬಹುದೂ ಅನ್ನೋ ಥರಾ ಇತ್ತು. ಬಂದವರು ಅದನ್ನ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಹೋದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು:

“ಅಣ್ಣೋ, ಟ್ಯಾಂಕರ್ ನಾಗೆ ಕೊಬ್ರೀ ಎಣ್ಣೆ ಲೋಡು ಐತ್ರಣ್ಣೋ”

ಆ ಸುದ್ದೀ ಗೊತ್ತಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲೋ ಓಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾರೂ ಮನೆಗಳಿಗೆ... ಮನೇನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪಾತ್ರಗಳು ಇದ್ದೋ ಅವನ್ನ ತರೋಕ್ಕೆ. ಕ್ಲೀನರ್ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಕೊಂಡ, ಲಾರೀ ಕೆಳಗೆ.

ಟ್ಯಾಂಕಿಗೇನು ತೂತಾಗಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲಾ ಇವುಗಳೇ ಅದ್ರ ವಾಲ್ವನ್ನ ತಿರುಗಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೋ ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಒಂದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೇ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಖಾಲಿ ಆಗಿತ್ತು.

ಈ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ನಾವು ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಫ್ಲಾಕ್ಟರೀ ಎದುರಿಗೇನೇ ಒಂದು ಷೆಡ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಿಷಕಂಠಯ್ಯ ಅನ್ನೋನು ನಮಗೆಲ್ಲ ದಿನಾಗಲೂ ಕಾಫೀ, ಟೀ ಅನ್ನೋವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ತಲೇ ತುಂಬಾ ಕೂದಲು, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೋ ನಾಕು ತಿಂಗಳಿಗೋ ಒಂದು ಸಲ ಕಟ್ಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗೋನು... ಕಾಸು ಮಿಗಿಸೋಕ್ಕೆ ಅಂತ. ಭಾರೀ ಜುಗ್ಗ... ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚೊಂಡ್ರೆ ಖರ್ಚಾಗತ್ತೆ

ಅನ್ನೋ ಅಂಥವನು. ಅವನು ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದವನು ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸುರಿದು ಹೋಗೋ ಥರ ಎಣ್ಣೆ ಬಳಕೊಂಡು ಪಿಣ್ ಅಂತ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ!

“ಏನು ವಿಷಕಂಠಯ್ಯನೋರೇ, ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ನೀರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತೀರೋ ಹಾಗಿದೆ... ಏನಾದ್ರೂ ಕುಸಿದು ಹೋಗಿವೆಯಾ, ಎಣ್ಣೆ ಬೆಲೆಗಳು?” ... ಅವನ ಹತ್ರ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲಿಗೆ, ಅದಕ್ಕೇ ಚುಡಾಯಿಸೋಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದೆ.

“ಹ್ವೆ ಹ್ವೆ... ಸ್ವಾಮಿಯೋರ್ಗೆ ನನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮಾಷೆನೇ...” ಅಂತ ಶುರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ.

“ಅಂತೂ ಸ್ವಾಮಿಯೋರೇ, ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮನೆನಲ್ಲಿರೋ ಪಾತ್ರೆಗಳ ತುಂಬಾ ಕೊಬ್ಬಿ ಎಣ್ಣೆನೇ ಎಣ್ಣೆ... ಎಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಮಾರಿದ್ರೆ ಒಂದು ಐದು ಸಾವ್ರಕ್ಕೆ ಮೋಸಾ ಇಲ್ಲ... ಮತ್ತೆ ರಸ್ತೆನಲ್ಲಿ ಸೋರಿ ಹೋಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಆ ಎಣ್ಣೆನ ಬಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಫಿಲ್ಪರ್ ಮಾಡಿ ಮಡಗೊಂಡಿದ್ದೀನಿ... ಒಂದು ನಾಕು ತಿಂಗಳು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲ...”

ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಸಾಯತಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಅವನನ್ನ ಉಳಿಸೋಣಾ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಪುಗಸಟ್ಟೆ ಕೊಬ್ಬಿ ಎಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕೂ ಅಂತ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಖುಷಿ ಪಡತಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ, ಥತ್, ಇವನಾ ಅನ್ನಿಸಿತು ನನಗೆ (ಅವನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಏನು ಮಾಡತಾ ಇದ್ದೆ, ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು).

“ನೋಡತಾ ಇರಿ, ಈವತ್ತು ಸಂಜೆಗೆನೇ ಪೋಲೀಸ್‌ನೋರು ಬಂದು ಮಾಲು ಸಮೇತ ಎಳಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಹಾಕತಾರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನ...”

“ಅವರು ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಲು ಇದ್ರೇ ತಾನೆ? ಮಧ್ಯಾನ್ಹಾನೇ ಹೋಗಿ ತಪ್ಪೇಗಳಲ್ಲಿರೋ ಎಣ್ಣೆನೆಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರ್ತೀನಿ, ಅಷ್ಟೆ...” ಹೆದರಿಕೇನ ಮುಚ್ಚೊಳ್ಳೋನ ಥರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

“ಪೋಲೀಸ್‌ನೋರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಜಪ್ತಿ ಮಾಡೋದು ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಊರಲ್ಲಿರೋರ ತಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆಕ್ ಮಾಡತಾರೆ, ಯಾರು ಯಾರು ಕೊಬ್ಬಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚೊಂಡು ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡಿರತಾರೋ ಅವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಲೆ ಮೇಲೆ ನಾಕು ತಟ್ಟಿ ಎಳಕೊಂಡು ಹೋಗತಾರೆ, ನೋಡತಾ ಇರಿ...”

ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಒಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅನ್ನೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲಸ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತನಕಾನೂ ಅಷ್ಟೆ, ಆ ವಿಷಕಂಠಯ್ಯ ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಿದ್ರೆ ಕೇಳಿ.



# ಈಜು ಪುರಾಣ

- ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮಾಲಾ

ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಈಜು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಾನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದೆ. ಈಜು ಕಲಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗದೇ ಇರಲು ನನಗೊಂದು ಪ್ರಬಲ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಈಜು ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಮೂತ್ರ ಬಂದರೆ (ಬಂದೇ ಬಂದೀತು) ಅದೇ ನೀರು ಬಾಯಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತದಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಸಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ನನಗಂತೂ ಈಜಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಲಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಲಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ, ಅವಕಾಶ ಎರಡೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ. ಹಾಗೆ ಮಗಳು ಈಜು ಕಲಿಯಲು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಊರಿನಿಂದ ಅವಳ ಅಣ್ಣ ಬಂದವನು ಈಜಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿದ. ಇವಳಿಗೆ ಅವನಷ್ಟು ಅಂದದ್ದೇ ಸಾಕು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವ ಆಸೆ ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತು ಅವನ ಗಾಳಿಯಿಂದ. ಸರಿ ಎಂದೊಪ್ಪಿದೆ. ಅತ್ತು ಕರೆದು ಅಪ್ಪನ ಅನುಮತಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದಳು. ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈಜಲು ಈಜುಡುಗೆ ಬೇಕಲ್ಲ. ಈಜುಡುಗೆ ತರಲು ಹೋಗುವ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳಲು ಷುರುಮಾಡಿದರು. ನನ್ನನ್ನು ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರಲು, ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡದೆ ಪೀಡಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ನಾಳೆ ತರುವ ನಾಡಿದ್ದು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ತಳ್ಳಿದೆ. ಮಗಳು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಹೊರಟಳು. ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಅಂತೂ ಒಂದು ದಿನ ಈಜುಡುಗೆ ತರಲು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಿದೆ - ಈ ಮಕ್ಕಳ ಕಿರಿಕಿರಿ ತಡೆಯಲಾಗದೆ.

ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ 'ಈಜುಡುಗೆ ಕೊಡಿ' ಎಂದೆ

'ಹಾಗಂದರೆ ಏನು' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಂಗಡಿಯವ

'ಅದೇ ಈಜುಡುಪು'

'ಟೊಪ್ಪಿಯಾ?'

'ಅಲ್ಲ, ಈಜುಡುಗೆ ಸಾರ್. ಈಜುವಾಗ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.'

'ಓ ಸ್ವಿಮ್ಮಿಂಗ್ ಡ್ರೆಸ್. ನೀವು ಕೇಳುವುದು. ಅಲ್ಲ ಒಗ್ಗನ್ನುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಈಜುದುಗೆ ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು?' ಎಂದು ಅಂಗಡಿಯಾತ ಅಂದಾಗ ನಾವು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಈಗ ಎನ್ನುವ ಸಂಕಯ ಬಂದಿತು ನನಗೆ.

ಮಗಳಿಗೆ ಈಜುದುಗೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಜೇಬಿಗೆ ಇನ್ನೂರ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿ ಹಗುರವಾಯಿತು. ಅವನು ಊರಿನಿಂದ ಬರುವಾಗಲೇ ಅವನ ಈಜುದುಗೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದ. ಅವನಿಗೂ ಈಜಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ತುಡಿತ. ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇವಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರಬೇಕು. ಇವಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರಬಹುದು! ಈಜುದುಗೆ ತಂದ ಮೇಲೆ ಈಜಲು ಹೋಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ. ಗ್ರಹಚಾರ ವಕ್ರಿಸಿತು ನನ್ನ ಬುಡಕ್ಕೆ - ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೆಂದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರೂ ಮೂವತ್ತರಿಂದ ಏಳರವರೆಗೆ ಒಂದು ಗುಂಪು. ಏಳರಿಂದ ಏಳೂವರೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ತಂಡ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರೂ ಮೂವತ್ತರ ಗುಂಪಿಗೇ ಹೋಗುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ನಂತರ ಗುಂಪಿಗೆ ಹೋದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ತಡವಾಗುತ್ತದೆಂದಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಒಂದು ಟವೆಲು, ಅಂಗಿ ಒಂದು ಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ಆರೂಕಾಲಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ನನ್ನ ಮಗಳ ಉತ್ಸಾಹವೋ ಉತ್ಸಾಹ. ದಿನಾ ಏಳೂವರೆ ಆಯಿತೆಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿದರೂ ಏಳದವಳು ಇವತ್ತು ಆರುಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಕರೆದಾಗಲೇ ಟಣ್ಣನೆ ಎದ್ದು ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದೇ ಹೊರಟಿದ್ದು. ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡುವವಳು ಆ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಚಂದಕ್ಕೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು, ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಏನುಕತೆ. ಆಗ ಅಜ್ಜಿಯೂ ಎದ್ದು ಬಂದು ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಚಳಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಆದೀತೋ ಎಂದು ಬೆಚ್ಚಗೆ ಅಂಗಿ (ಸ್ವೆಟರು) ತಂದು ಕೊಟ್ಟು 'ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗು' ಎಂದುಪಚರಿಸಿದರು. ಆಗ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅಜ್ಜಿ ಎದುರು ಬಸ್ಸಿ ಹೊಡೆಯಲು ಪುರು ಮಾಡಿದಳು. ಎಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಚಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಚಳಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹತ್ತಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬೀಗಿದಳು.

ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಟಿಕೇಟ್ ಪಡೆದು ಒಳಗೆ ಹೋದದ್ದಾಯಿತು. ಈಜುದುಗೆ ಧರಿಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದದ್ದಾಯಿತು. (ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಈಜಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು) ಗುರು (ಅಣ್ಣ) ಶಿಷ್ಯೆಗೆ (ತಂಗಿ) ಈಜು ಕಲಿಸಲು ತೊಡಗಿದ. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಡೆಗೆ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಈಜುದುಗೆಯವರೇ. ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕಳು. ಏಳುಗಂಟೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ



ಇನ್ನು ಈಜಿದ್ದು ಸಾಕು ಎಂಬ ಸೂಚನೆ (ಗಂಟೆ) ಕೊಟ್ಟರು. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಳದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದರು. ಬಂದು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ “ಏಳುವರೆತನಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೊದಲೇ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೋಸ” ಎಂದು ಅವರ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದು. ಆಗಲೇ ಈಜಲು ಬಂದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನೀವೇ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದಂದು ಬಚಾವಾದೆ. ಹಾಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅವರಿಬ್ಬರೇ ಸೈಕಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದರು. ಅನಂತರ ಅವನು ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಹೋಗುವಾಗ ‘ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಈಜುಡುಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಅವಳ ಈಜು ಕಲಿಯುವಿಕೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿದೆ.



“ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಬುದ್ಧಿನೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಗಿರೋ ಟೀಷರ್ಟ್, ಜೇನ್ಸ್, ತೊಡಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ”

# ಜೈ ಕನ್ನಡಾಂಬೆ

- ಕೆ.ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭ ಏರ್ಪಾಡಾದಾಗ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅನ್ನಸ್ತು. ಹತ್ತಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಭಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ. ಅವರಿಗೇ ಮದುವೆಯೋ ಏನೋ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಸಡಗರ. ಮಂಟಪ ತಯಾರಾಯ್ತು. ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿದರು. ವಾಲಗ ಬಂತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕವಿಗಳು ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಹಾ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರು ಇವರುಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದರು. ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಬಂದವರು ಅವರಲ್ಲ ಅವರ ಕಸಿನ್ನು. ನಮಗೆ ಅವರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇವರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೇನು. ಅಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಜರಿಪೇಟ, ರೇಷ್ಮೆ ಪಂಚೆ ಒಳ್ಳೇಶಲ್ಯ ನಗುಮುಖ ಇನ್ನೇನಾಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಮುಂದುಗಡೆ ಕುರ್ಚಿಲೇ ಕೂರಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆ ಆಯ್ತು ಭಾಷಣಗಳು ಆದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ ಒಂದೇ ಮಾತು ಏನಪ್ಪ ಅಂದರೆ “ನಮ್ಮ ದೇಶ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ಹರಿಯುವ ನದಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನ - ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಮಾನ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಮೋಹ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಸಾರ. ಇದು ಹೋಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಈಗಿನಿಂದಲಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ತಾಲೋಕು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕಛೇರಿವರೆಗೂ ಕನ್ನಡವೇ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ ಆಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು” ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಚಪ್ಪಾಳೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಅಂತ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಇದರಿಂದ ಆದ ಪರಿಣಾಮವೇನಪ್ಪ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಿಂತೇ ಹೋಯ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಆಫೀಸ್ ನೋಟು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಇನಿಶಿಯಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಆರ್ಡರು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹೀಗೂ ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳು ನಡೆಯಿತು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮರೆತೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ.



ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸ್ ನೋಟ್ ಹಾಕಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಆ ನನ್ನ ನೋಟ್ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇ ಹೆಮ್ಮೆಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆಫೀಸರು ನನ್ನನ್ನ ಹೊಗಳಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆಗೆ ನನಗೆ ಬುಲಾವ್ ಬಂತು. ಹೋದೆ. “ನೋಡ್ರೀ ತಿರುಮಲಾಚಾರ್ ನಿಮ್ಮ ನೋಟ್ ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿದೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ನೋಟಿನಂತೆಯೇ ಆರ್ಟರ್ ಮಾಡಿದೀನಿ. ವಂದನೆಗಳು, ಆದರೆ ಒಂದು ತಪ್ಪು. ನೀವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ N.K.T. ಅಂತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೀರಿ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನ ಹೇಳಲು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರೆಸಬೇಕಾಯಿತು. ಬೇರೆಯವರೆಲ್ಲ ಬರೆಯುವಂತೆ ನೀವೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಬರೆಯುವುದನ್ನ ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ. ಆಯ್ತು ಹೋಗಿ ಅಂದರು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗಬಹುದು ಹೇಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡೂ ಇದ್ದೆ. ಈಗ ಅದರ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಿಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ

“ಸಾರ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ಅರಿಕೆ” ಅಂದೆ. “ಹೇಳಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂದರು.

“ನೋಡಿಸಾರ್ ನಾನು ಮೊದ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕಿರು ಸಹಿಯನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನ ಓದಿ ನನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳು ಮೇಲಿನ ಆಫೀಸಿನವರು “ಸರಿ ಸರಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅಂತ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸಾರ್ ನನ್ನನ್ನ ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಶಾಯಿಗೂ ತಿಳಿದು ಅವರು ನನ್ನನ್ನೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರು ಸಾರ್.”

“ಹಾಗಂದರೇನ್ರೀ? ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಇಷ್ಟೇರಿ. ನಿಮ್ಮ ಇನಿಶಿಯಲ್ಸ್‌ನ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ ಅಷ್ಟೆ. ಅದರಲ್ಲೇನು ತೊಂದರೆ”

“ಹಾಗಲ್ಲಸಾರ್ ನನ್ನ ಕಿರು ಸಹಿಯನ್ನ ನೋಡಿ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತರು ಏನಂದರು ಗೊತ್ತೇಸಾರ್? ಇದ್ದದ್ದನ್ನ ಇದ್ದಹಾಗೇ ಹೇಳಿದಾನೆ ಅಂತ ಅರ್ಥಘಂಟೆ ನಕ್ಕರು ಸಾರ್, ಅವರ ಜೊತೆ ಆಫೀಸೋರೆಲ್ಲ ನಕ್ಕರು.

“ಅಯ್ಯೋರಾಮ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ.”

“ನೋಡಿ ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳ ನಾಗಮಂಗಲ, ತಂದೆ ಹೆಸರು ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ತಿರುಮಲಾಚಾರ್. ಇವುಗಳ ಮೊದಲನೇ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ.”

“ಹಾಗೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು. ಏನಾಗುತ್ತೆ ಹೇಳಿ.”

“ನಾ ಕೋ ತಿ” ಆಗುತ್ತೆ ಸಾರ್

“ಅರೆರೆರೆರೆ ಹೌದಲ್ಲ, ಹೋಗಲಿ “ಆಚಾರ್” ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಬರೀರಿ ಸಾಕು” ಅಂದರು.



“ಚಿಕನ್ಮಂಚೂರಿ ಮಾಡಮ್ಮಿ, ದಿನಾ ಸೊಪ್ಪಿನ್ನಾರೇ  
ಉಂಡು ಬೇಜಾರಾಗ್ಗಿತೆ”



# ಬರಹ ಪುರಾಣಂ

– ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಚಟವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಜಗಳದಲ್ಲಿ “ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ವಿಜೇತೆ” ಯಾಗಿರುವ “ಕನ್ನಡ ಜಗಳ ಸುಂದರಿ” ಬಿರುದಾಂಕಿತೆಯಾಗಿರುವ ಮಗಳಿಗೆ, ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರೆ, ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಡಿ ತಾಳಿ ಕಿತ್ತು, ತವರು ಮನೆಗೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ, ತಂದೆಯವರು ಕನ್ನಡದ ಗಂಧಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ, ಕೊಂಕಣಿಯ ಅ, ಆ ಕೂಡ ತಿಳಿಯದ ಮರಾಠಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಸಿದರು!

ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರಿಗೆ, ಹೆಂಡ, ಬೀಡಿ... ವ್ಯಸನಗಳಿಲ್ಲವಾದರೂ, ನನ್ನ (ಕೆಟ್ಟ?) ಚಟವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ನನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕೆರೆಯಿಸಿ, “ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಇಂತಹ ‘ಹುಚ್ಚಿ’ನವಳೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ‘ಪಿಕರೆಸ್’ ಹುಡ್ಗಿ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದುಂಟು!

ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ, ನನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಏನು ಗೊತ್ತಾ?! “ಓದುವದು ಮತ್ತು ಬರೆಯುವದು” ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು. ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ನಗುವುದು, ಅಸ್ವೀಕೃತವಾದಾಗ ‘ಗೋಳೋ’ ಎಂದು ಅಳುವುದು!

ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೊಬ್ಬರು ಗುಟ್ಟಾ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಿಂಗಳಿಗೆ 900 ರೂ ಗಳಾದರೂ ಗುಟ್ಟಾಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಡದಿ, ‘ಮಹಾಭಾರತ’ವನ್ನೇ ಆಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ! ನನ್ನದು ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಚಟವಲ್ಲ! ನಾನು ತಿಂಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ 30, 31 ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು 250 ರೂಗಳು (ಸ್ಪಾಂಪ್, ಹಾಳೆ, ಕವರ್) ಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರು ನಿತ್ಯ ಗೊಣಗುತ್ತಾರೆ.

“ನನ್ನಂತಹ ಉದಯೋನ್ಮುಖರು ಇದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪಾಪ ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಲಾಭವಾಗುತ್ತೆ. ಅಂಚೆ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಲಾಭವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇದೂ ದೇಶ ಸೇವೆಯೇ ಅಲ್ಲೇ?!” ಎಂದೆಲ್ಲ ನಾನೂ ಶೂರ್ಪಣಖಿ ಅವತಾರವನ್ನು ಆಡಿಬಿಡುವುದುಂಟು.

ಮೂವತ್ತು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಲೇಖನಗಳು ಅಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿ,

“ಎಂದೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಮರೆಯಲಾರೆ ಚಿನ್ನ. ನೀನೇ ಪ್ರಾಣ ನನ್ನಾಣೆಗೂ”... ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿ, ನನ್ನ ಮಡಿಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ, ಗಲ್ಲವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದಾಗ, ಅಳು ಬರುವಂತಾದರೂ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತೇನೆ. “ದೇವರು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ” ಎಂಬಂತೆ ಪವಾಡವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಬಡಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಕರು, ನನ್ನ ಲೇಖನವನ್ನು ಆಯ್ದು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಗೌರವ ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ, ಬಳಿಕ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತುಂಬಾ ಚಳಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು, ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಿಸಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸುವಾಗ, ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರು, ಅಸ್ವೀಕೃತ ಬರೆಹಗಳೆಂಬ, ತರಗಲೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು, ಅಗ್ನಿದೇವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.(!) ಹೀಗೆ, ನನ್ನ ಅಸ್ವೀಕೃತ ಬರೆಹಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈಯನ್ನು ಕಾಯಿಸುವ ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗೈದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರೇ ಆಗಿವೆ!

ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಯವರೂ - “ನೋಡಿ ಮೇಡಂ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಬದಲು, ಇಂದಿರಾ ವಿಕಾಸ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರೆ, ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಬರೆದು ಈ ತನಕ ಯಾರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಬರೆಯೋ ಚಟ ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡಿ!!” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು.

ನಮ್ಮ ಅಂಚೆಯಣ್ಣನೂ, ಕಂಗಾಲಾಗಿ - “ನೋಡಿ, ಅಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ವೀಕೃತ ಕವರುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ನನ್ನ ಕೈಗಳು ನೋಯುತ್ತಿವೆ. ನಿಮಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ಬಂದರೆ ನನಗೂ ಅರ್ಧ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಕವರುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ನಟನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ!

ನನ್ನ ಪತಿ, ನಿತ್ಯ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರ ನಾಮಗಳೆಂಬ ಬಯ್ಲಿನ ಸಹಸ್ರ ನಾಮಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾರಣ, ನಾನೀಗ ಅಸ್ವೀಕೃತ ಬರೆಹಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಲಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಇಡುವುದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿ ಪಾವನವಾಗಿ, ಸಂಪಾದಕರೂ, ಮೈ ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಉದಾರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ್ದೇನೆ!

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ತೀರ್ಪುಗಾರಳಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮಾನ ಹರಾಜಾಗಿ ಬಿಡ್ತು! ನನ್ನ ಮಗಳು “ಚಟಗಳು” - ಎಂಬ ತನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು! - “ಚಟಕ್ಕೇರುವ ತನಕ ಚಟ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಡದು. ಮನುಷ್ಯ ಊಟ ಬಿಟ್ಟಾನು. ತಿಂಡಿ-ತೀರ್ಥ ತ್ಯಜಿಸಿಯಾನು. ಆದರೆ... ಚಟವನ್ನು ತೊರೆಯಲಾರನು. ಇದಕ್ಕೆ

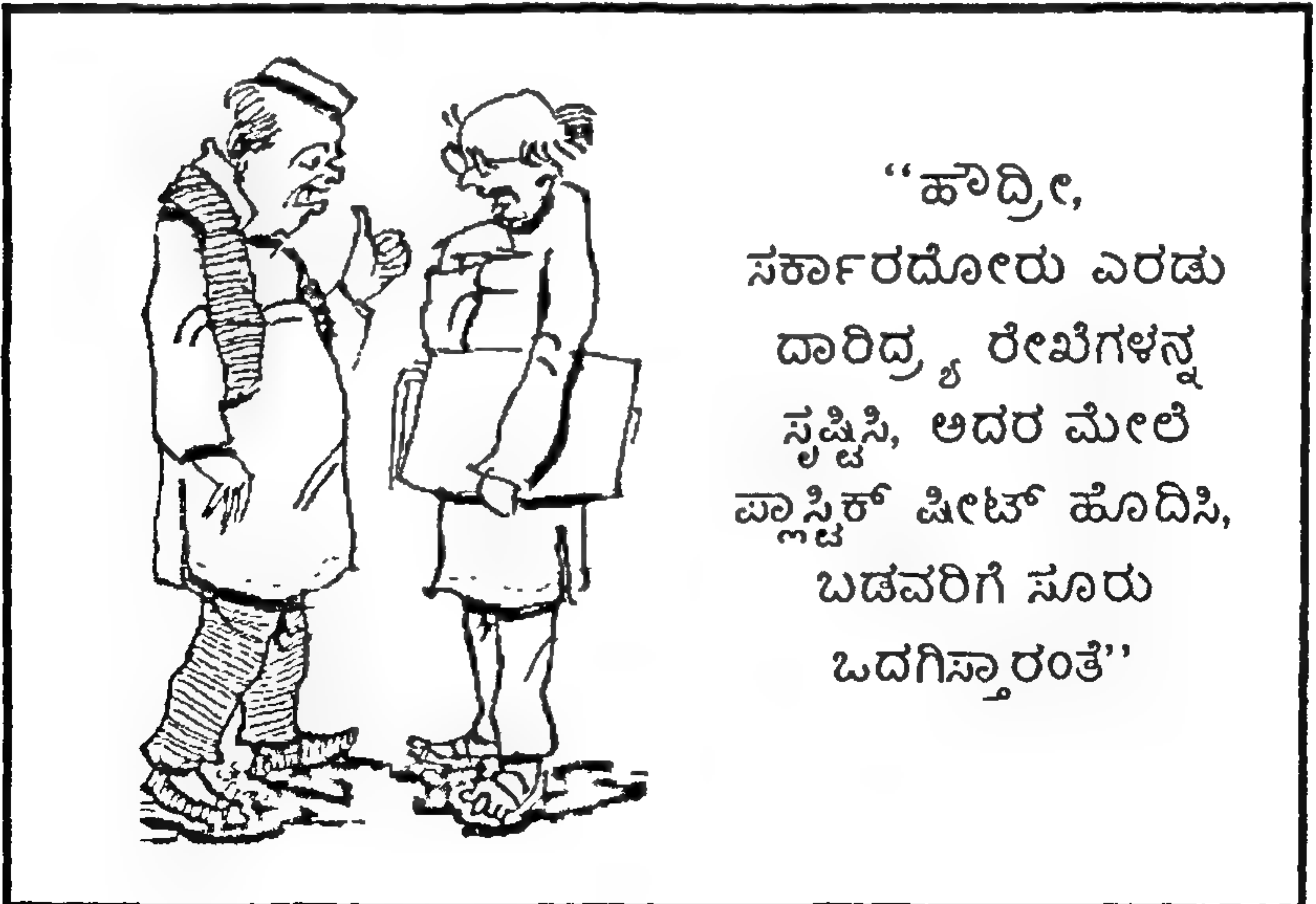


ಉತ್ತಮ ಉದಾ. ಎಂದರೆ ನನ್ನಮ್ಮ! ನನ್ನಪ್ಪ ಭಾರೀ ಸಜ್ಜನರು. ಒಂದು ಪೈಸೆ ಕೂಡ ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನಮ್ಮ ಬರಹ ಹಿಸ್ಟೀರಿಕ್ ಪೇಶೆಂಟ್!! ಬರೆಯದಿದ್ದರೆ ಆಕೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೇ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ! ಅನ್ನ ಸೀದು ಹೋಗಿ, ಭಾಜಿ ಕರ್ರಗಾಗಿ, ತೋಗರಿ ಬೇಳೆ ಸಾರು, ಪಾತ್ರೆ, ಎಂಬ ಪಾತಾಳಗರಡಿಯನ್ನಪ್ಪಿದರೂ ಹಾಲು ಕಪ್ಪಗಾಗಿ, ಪಾತ್ರೆ ಬೀಸಾಡುವಂತಾದರೂ, ಆಕೆ ಹಾಳೆ ಹಿಡಿದು, ಕಥೆ-ಕವಿತೆ ಬರೆಯುವ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿರುವವಳು!

ಆದ್ದರಿಂದ... ಬೀಡಿ - ಸಿಗರೇಟು - ಆಫೀಮು ಮದ್ಯ - ಗಾಂಜಾ... ಇತ್ಯಾದಿ ಚಟಕ್ಕಿಂತ ಬರೆಯುವ ಚಟವೇ ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಕಾರಕವಾದುದು. ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯರಲ್ಲಿ ಜಗಳವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ತಾಯಿ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏಕಾಂತ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಬಿಡದಷ್ಟು ಸಮಾಜ ಘಾತಕವಾದದ್ದು!! ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಅನುಕಂಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಾಗ, ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಡೆದುಬಿಡುವಷ್ಟು ದೂರ್ವಾಸ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು ಮಾರಾಯ್ರೇ!

ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಪತ್ರಕ್ಕಿಂತ, ಸಂಭಾವನೆಗಿಂತ, ನಾನು ಬರೆದ ಬರಹಗಳನ್ನು, ಮೂಡ್ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಾಗ ನಾನೇ ಓದಿ ನಕ್ಕು, ಸಂತಸಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೇಕೆ? ಬರಹದ ಸಂತೋಷ ಲಕ್ಷ ರೂ ಲಾಟರಿ ಹೊಡೆದ ಸಂತಸಕ್ಕಿಂತ, ಹೆಚ್ಚಿನದು ಅಲ್ಲವೇ?!

ನೀವು ಏನಂತೀರಿ?!



# ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ

- ಗೌರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾದ ಪದ ಅಂದ್ರೆ 'ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ' ಇದನ್ನು 'ಹೌದು' ಅಥವಾ 'ಇಲ್ಲ' ವೆಂಬಂತಹ ಖಚಿತವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದಾಗ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "It is o.k." ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ 'ಚಲ್ತಾಹೈ' ಎರಡೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಾದ 'ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ'ದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೂ, ಅವರೆಡಕ್ಕೂ ಸುಮಾರಾಗಿ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಬರುತ್ತದೆ.

'ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ'ದ ಉಪಯೋಗ ನಾನಾ ವಿಧದಲ್ಲಾಗುತ್ತೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ 'ನಾನೇ ಮಾಡಿರೋ ಹೊಸರುಚಿ ಕಣೇ' ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ನಿಮಗೆ ಅದನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದು ಹಳೆ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕಳದ ಹಾಗೋ ಅಥವಾ ಕಹಿ ಕೆಮ್ಮು ಔಷಧಿಯ ರುಚಿಯೋ ಇದೆ ಎನ್ನಿಸಿದರೆ. ಅದನ್ನು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ "ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ" ಎಂದರೆ ಇನ್ನೂ (ಬಲವಂತವಾಗಿ) ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರಾಣಭಯ.

"ಥೂ ಇದೂ ಒಂದು ತಿಂಡಿನಾ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಒಬ್ಬ ಆಪ್ತಸ್ನೇಹಿತೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಆಕೆ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀಣೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ರುಚಿಕರವಾದ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂಬ ಚಪಲಪ್ರೇರೇಪಣೆ. ಇಲ್ಲೇ ಬರತ್ತೆ ಹೀರೋ ನಂ. ಒನ್ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ. ಕಣ್ಣನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಿಕೊಂಡು "ಹೇ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಕಣೇ" ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೂ, ನಿಮಗೆ ಹಾಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನ್ನಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಕೆ ಇನ್ನೂ ಬಲವಂತ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ "ಅಯ್ಯೋ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ, ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದು, 'ಛೇ ಛೇ ಎಲ್ಲಾ ನಂಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ' ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವಳನ್ನೂ ನೋಯಿಸದೆ, ಆಗಬಹುದಾದ ಅನಾಹುತವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೃಂದಕ್ಕಂತೂ, ಇದು ಒಂದು ವರವೇ ಸರಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆದು, 'ಪಾಸೋ ಫೇಲೋ; ಎಂದು ಟಾಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ, ಯಾರಾದರೂ ಅದರಲ್ಲೂ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಓದಿ, ತಪ್ಪೇ



ಮಾಡದಂತಹ ಭೂಪತಿ “ಹೇಗ್ಗಾಡ್ಡೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಒಂದೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊರಡುವುದು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗೂ ತತ್ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪದ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇದೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪದವೇ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ “ಹುಡುಗ ಹೇಗಿದ್ದಾನಮ್ಮ?” ಎಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಜ್ಜ ಕೇಳಿದಾಗ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯೂ “ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ”ವೆಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ. “ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಹಾಗಂದರೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದೇ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ.

ಹೀಗೆ ಧರ್ಮ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದಾಗ, ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲು ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ‘ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ’ ಯೋಚಿಸದೆಯೇ ಬಳಸಬಹುದು.

ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಿರುತ್ತೀರ, ಇನ್ನೇನು ಬೀಗ ಹಾಕ್ಬೇಕು, ಎಂದಾಗ ಬತ್ತಾರೆ ನೆಂಟರು, ‘ಅಯ್ಯೋ ತೊಂದ್ರೆ ಆಯ್ತೇನೋ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ‘ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಬಾಳ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು’ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರೂ, “ಅಯ್ಯೋ ಹಾಗಂದ್ರೇನು, ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತೀರ. ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಪೊಟ್ಟಣ ನೋಡಿ, ‘ಹೋದಸಲ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಚಕ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತಿ, ಹೇಗ್ರೀ ಮಾಡ್ತೀರಾ?’ ಎಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿಸ್ತಾ ಕೇಳಾಗ “ತೊಗೊಂಡ್ವೋಗಿ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡ್ತೀರ, “ಅಷ್ಟು ಬಲವಂತ ಮಾಡ್ತಿದೀರ ಪಾಪ, ಸರಿ, ನಾವಂತೂ ಉಂಡೂಹೋದೆ, ಕೊಂಡೂ ಹೋದೆ” ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿ” ‘ಛೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರೂ, “ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲರೀ” ಎಂದೇ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀರಾ.

ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಮನೆಗೆ ಯಾರೂ ಬಂದರೂ formalityಗೆ ‘ಕಾಫಿಕೊಡ್ಲಾ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ ‘ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹೇಳೋದು ‘ಬೇಕು’ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಹೇಳುವ ರೀತಿ. ಅತಿಥೇಯರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ, ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತಾನೇ ಕಾಫಿ ತಂದು ಕೊಡ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ, ನೀವೇ ನೋಡ್ತಾ ಹೋದ್ರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಈ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪದ ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಲ ನೀವು “ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ” ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೂ ಕೊಂಚ ಗೌರವ ತೋರಿಸಿ.

ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೇಳ್ಬೇಕುಂತಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಈಗಾಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಬೋರ್ ಆದ್ವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತೀನಿ. ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲಾ?!

# ಶಾಂತಿ ಕಿತ್ತು ತಿಂದವರು

- ಬಾಮಾ

ಎಂದಿನಂತೆ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಒಂದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸೋದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯೋದು ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳು 1-30ಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಾರಾಂ ಜಾಲೂ ಆಗೋದು, ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಟರ್ ಏರಿ ಮನೆ ಸೇರಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಊಟಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ಬರೋದು ನನ್ನ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಏಕೋ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಆವರಿಸಿ ಮಳೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ ಬೇಗನೆ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೊರಟೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೌಡಾಯಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ನನಗೆ ಕಛೇರಿಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿಯೊಂದು ಕಾದಿತ್ತು ನಾನು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಕಛೇರಿಯ ಸಭಾಂಗಣದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕಛೇರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಣಿಯರು, ಗುಮಾಸ್ತೆಯರು ಇನ್ನಿತರೆ (ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನವರೂ ಸೇರಿ) ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!?

ನನ್ನದಿದು ಕಲ್ಪನೆಯೋ ವಾಸ್ತವವೋ ಎಂದು ಮೈ ಚಿವುಟಿಕೊಂಡೆ ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡು ಜಡೆಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರೋದೆ ಇಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ನಾಣ್ಣಡಿಯ ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿದರಲ್ಲ ಎಂಬ ಧನ್ಯತಾಭಾವ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನ ಆವರಿಸಿತು ಏನಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ, ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೆ 30 ರಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿಯಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲೆ?! ಮತ್ತೆ ಗಂಡನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದು ಪಡೆಯುವ ಹೊಸ ತಂತ್ರ ತಿಳಿಯಲು ಸೇರಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮತ್ಯಾವ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಗಂಡಸೆಂಬ ಬಡಪ್ರಾಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ದುರ್ಗತಿ ಕಾದಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು ಮನದಲ್ಲಿ.

ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ವಿಷಯ ವಿಷಯದ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಮನ ತುಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಎನಗೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಕಛೇರಿಯ ಚಿತ್ರಣ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೆ ನಿಮಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕಾಡಿಯೆ ಕಾಡುತ್ತವೆ ಕಾಡಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇ ನನ್ನದು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಛೇರಿಯೂ ಹೀಗೇ ಇದ್ದರೆ!



## ಕಛೇರಿ ದೃಶ್ಯ 1

- ನಿರ್ದೇಶಕರು : ಕಡತಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರುವವರು, ಮೀಟಿಂಗ್, ಟೂರು ಇವರ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯ.
- ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರು : ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಕಡತ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಸಹಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.
- ಕಛೇರಿಯ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ : ಖಾಲಿಕುರ್ಚಿ ಎಷ್ಟು, ಕೋಟಿರುವ ಕುರ್ಚಿ ಎಷ್ಟು, ಕಾಫಿ ಎಷ್ಟುಬಾರಿ ತರಿಸುವುದು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಣೆ ವಿಭಾಗದವರು.
- ಅಧೀಕ್ಷಕರು : ಅನುಮೋದಿಸಿದೆ, ಪರಿಶೀಲಿಸಲು, ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ (ನಡೆಯುವರ) ಕುಳಿತ ಶಿಸ್ತಿನವರು.
- ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು : ಕಛೇರಿಯ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚದ ಜೊತೆಗೆ, ಯಾವಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೆಗಳ ಹಾಕಿ ಕಡತಗಳ ತಡೆಹಿಡಿಯಬಲ್ಲವರು ಹಾಗೂ ಗೋಳಾಡಿಸಬಲ್ಲವರು.
- ಗುಮಾಸ್ತರು : ಕಡತಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದೋ ಎರಡೋ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಡತಗಳ ಬೆಳೆಸುವ ಪರರಿಗೆ ಉಪಟಳ ನೀಡುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು.
- ಡಿ. ಗ್ರೂಪ್ ನೌಕರರು : ಸಹಿ ಮಾಡುವುದು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಛೇರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅವರನ್ನು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡದಂತೆ ಕಸ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುವುದು ಇವರ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯ.
- ಹಿರಿಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು :
- ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು : ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡತಗಳ ನೋಡುತ್ತ ದೂರುಗಳ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹನೀಯರು.

## ಕಛೇರಿಯ ದೃಶ್ಯ 2

ಇದೊಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಟೇಬಲ್‌ನ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಕಡತಗಳ ರಾಶಿಯು, ದೂಳು, ಜೇಡನ ಬಲೆಯು ಗೋಚರಿಸುತ್ತ ಹಲವರು. ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಅಂಟಿದಂತೆ (ಸೋಫಾ ಎಂದುಕೊಂಡು) ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೆಸ್ಸ್‌ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹಲವರು ಅಬ್ಯಾಸ ಬಲದಂತೆ ಕೈಚಾಚಿ (ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗೆ ಹಲವರು ಟೇಬಲ್‌ನ ಮೇಲೆ)ದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ, ಧಾರಾವಾಹಿ, ಅಡಿಗೆ, ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಬಳೆ ಒಡವೆಗಳ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಡ್ರೆಸ್‌ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕಡತಗಳೆಲ್ಲ ಅಳು ಮೋರೆಯ ತಮಗೆಂದಿಗೆ ಈ ನರಕದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ (ಮುಕ್ತಿ) ಎಂಬ ದೈನ್ಯತಾ ಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ.

ಈ ರೀತಿಯಿರುವ ನನ್ನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಮನೆಯರೆಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದರೆಂದರೆ, ಪ್ರಳಯವೆ ನಡೆದೀತೆಂಬ ಅಳುಕು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಬರದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ ಹೇಳಿ ನೀವೆ? ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸರ್ವಿಸ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಆತ್ಮೀಯತೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮರೆತು ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ತೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿಸಿದೆ ನನಗೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರ ತಾಯಿ ತೀರಿದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಆ ಮಹನೀಯ ಅಂದು ಸಂಜೆಯೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ನೋಡಲು ಹೋದದ್ದು, (ಬರಬೇಕೆತ್ತಲ್ಲ ಲಂಚ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದರು ಮಹನೀಯರು) ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕಗಳ ಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಿದ್ದರು. ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಒಬ್ಬನಿಂದಲೆ ಲಂಚಕೇಳಿ ಕೊಡದೇ ಹೋದಾಗ ವಿನಾಕಾರಣ ಮೆಮೋ ನೀಡಿ ಕಾಡಿದ್ದವರು, ಲಂಚಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಏನಾದರಾಗಲಿ ತಾವು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿರಬೇಡವೆ ನನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೂ ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯಿದೆ, ಓದಿ.

ಅವರೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಿಯೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ “ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮ” ಲಲಿತ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವಂತೆ, ನನಗೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಹಜ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಂಡರಿಯದ, ಹಣವನ್ನೆ ನೆಮ್ಮದಿಯೆಂದುಕೊಂಡು ಅನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ಇವರಿಗೆ



ನಿಜವಾಗಿಯು ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿ ದೊರೆತೀತೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ದೇವರೇನಾದರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದರೆ ಹಾಕಬಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ ಕಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಾರೆ ಇವರು, ಇವರ ಆದೇಶ, ಆಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೂ ಜಾರಿಗೊಳಿಸದೆ ಬಿಡುವರೆ ಎಂಬುದರ ಜೊತೆ ದೇವರು ಎಂದಿಗೂ ದಡ್ಡನಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಎಂದೂ ಹುಲುಮಾನವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗೆ ಇರಲಾರರು - ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ - ತಾಯಿಯ ಮಮತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಬೆನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪು ನಿಮ್ಮದೆ ತಾನೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಗಿರದೆ - ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸುವುದ ಬಿಟ್ಟು ಸಹಬಾಳ್ವೆ, ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳ (ನಿಜದ) ಜೊತೆಯ ಸಹಜ ಬಾಳುವೆ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಅಪರಂಜಿ ತಿಳಿಹೇಳಲಿ ಎಂಬುದಷ್ಟೆ ನನ್ನ ಆಶಯ.



“ಥತ್!  
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೂ,  
ಅವರು ಸತ್ತು,  
ಇವರು ಸತ್ತು,  
ಅನ್ನೋ  
ಸುದ್ದೀನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ  
ಬೀಳುತ್ತಲ್ಲೇ”

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿ ವೇದಿಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ

## ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 99

25-12-99

ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ  
ಜಯನಗರ  
ಬೆಂಗಳೂರು

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10-30 ರಿಂದ  
ಸಂಜೆ 5.00ರ ವರೆಗೆ

ಉದ್ಘಾಟನೆ: ಶ್ರೀ ಎ.ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್

ಬೀಚೆ ಮೇಲೆ ಸ್ವೀಚು: ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ, ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್

ತಿಮ್ಮನ ತಲೆ ತಿನ್ನುವವರು: ನಾಗೇಂದ್ರ ಪಾ ಮತ್ತು ಕಾಶಿ

ನಗೆ ಗೀತೆಗಳು: ಜಿ.ವಿ. ಅತ್ತಿ ಮತ್ತು ತಂಡ

ಹಾಸ್ಯ ಕಾವ್ಯಧಾರೆ: ಬಿ.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್, ದುಂಡಿರಾಜ್,  
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಎಂ.ಎಸ್. ವ್ಯಾಸರಾವ್

ನಾಟಕ: ಮೇಕಪ್‌ನಾಣಿ ಮತ್ತು ತಂಡ

ಶ್ರೀಮತಿ ಯಮುನಾಮೂರ್ತಿಯವರ

“ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಬಂಗ್ಲೆ ಕನಕಮ್ಮ”

‘ಗಾನ ವಿನೋದಿನಿ’ಯ ನಗೆರಂಜನೆ

ನೀವೇಕೆ ಕೇಳಿದಿರಿ? ಉತ್ತರ ಭೂಪರು

ಎಸ್.ಬಿ. ವೈದ್ಯ, ಎಂ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಎಚ್ಚೆನ್.

ಉಸ್ತುವಾರಿ: ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ



**ಬೆಸ್ತ್ ಆಫ್ ಕೊರವಂಜಿ**  
(ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ ಆಯ್ದ ಲೇಖನಗಳು)

ಸಂಪಾದಕರು:

ಅಪರಂಜಿ ಶಿವು, ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್,  
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

- ★ ಒಂಭತ್ತು ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಪುಟಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಲೇಖನಗಳು
- ★ ಸುಮಾರು 120 ಪುಟಗಳು (ಡೆಮಿ 1/8)
- ★ ಉತ್ತಮ ಕಾಗದ/ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮುದ್ರಣ/ಆಕರ್ಷಕ ಮುಖಪುಟ
- ★ ಬೆಲೆ 60/- ರೂ.ಗಳು

**ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 99 ರಂದು ಬಿಡುಗಡೆ**

ಸ್ಥಳ : ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಜಯನಗರ

ದಿನಾಂಕ: 25-12-99, ಶನಿವಾರ

ಬಿಡುಗಡೆಯದಿನ ಪ್ರತಿಗಳು ರೂ. 50/-ಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯ ಚೆಕ್ ಹಾಗೂ  
ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು  
ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್  
36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ  
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003

ಈಮೇಲ್: [aparanji@hotmail.com](mailto:aparanji@hotmail.com)

# ನಗೆಗಾರ ರಾ. ಶಿ.

(ರಾ.ಶಿ. ಅವರ ಆಯ್ದ ನಗೆಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)



ಸಂ: ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

## ‘ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 99’ ರಂದು ಬಿಡುಗಡೆ

- ☐ ಒಂಬತ್ತು ಸಂಕಲನಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಗೆಬರಹಗಳು.
- ☐ ಸುಮಾರು 220 ಪುಟಗಳು (ಡೆಮಿ 1/8).
- ☐ ಉತ್ತಮ ಕಾಗದ / ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮುದ್ರಣ / ಆಕರ್ಷಕ ಮುಖಪುಟ.
- ☐ ಬೆಲೆ. 120.00

ಸ್ಥಳ:  
ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ  
ಜಯನಗರ

ದಿನಾಂಕ:  
25.12.1999  
ಶನಿವಾರ

ಬಿಡುಗಡೆಯ ದಿನ ಪ್ರತಿಗಳು ರೂ. 100ಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯ.  
ಚೆಕ್ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು  
ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪ್ರಸಮ್ ಬುಕ್ಸ್ ಪ್ರೈ. ಲಿ.

1865, 32ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 10ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ  
ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 070  
ದೂರವಾಣಿ: 6713979, 6713991



# “ನಾಮ ಫಲಕ” ಪ್ರಸಂಗ

- ಡಾ|| ವೈ.ಎನ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

“ಯಾಕ್ರೀ ನಿಮ್ಮ ಈ ಹಠ? ನನ್ನಾತೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳೀಂದ್ರೆ.” “ಯಾಕೆ ಕೇಳಬೇಕು, ನಾನು ಹೇಳೋದ್ರಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪಿದೆ, ನೀನೋ ಸದಾ ಅಪರಕುನದ ಗಿಣಿ - ನಾನು ಏತಿ ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಪ್ರೀತಿ ಅನ್ನೋಳು ನೀನು ‘ಚಂಡಿ ಕಥೆ’ ಕೇಳಿದ್ದೀಯಾ?”

“ಶುರುವಾಯ್ತು - ನಿಮ್ಮ ರಾಗ, ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಾದ್ರೂ ಏನು? - ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಹೀಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡೋದು ಬೇಡ - ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ, ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ನಾವು ಇರೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಅಪಘ್ನ”.

“ಯಾಕೇ ಹಾಗಂತಿ, ಈಗ ನಾನು ಎಂ.ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಲ್ವಾ, “ನ್ಯೂರೋ ಸರ್ಜನ್” ಆಗಿಲ್ವಾ, ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರೋ ಎಲಿಗೂ ತಿಳೀಲಿ, ನಂ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಜನ್ ಇದಾರೆಂತ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕೋದು, ನೋಡು ಈ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಫಲಕ ಹೇಗಿದೆ ನೋಡು ಫಲಫಲಾಂತ ಹೊಳೀತಿದೆ, “ಡಾ|| ಯು.ಎಂ. ರಾವ್, ನ್ಯೂರೋಸರ್ಜನ್” ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ವೇನೆ”

“ಏನು ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರೋ ಮೂವತ್ತಾರು ಫ್ಲಾಟ್‌ನೋರ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಹತ್ಸಾಧನೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋದು ನನಗಿಷ್ಟ ಇಲ್ಲ - ತುಂಬಾ ಕಚಡಾ ಐಡಿಯಾ.”

“ಕಚಡಾ ಐಡಿಯಾನಾ? ಲೇ ನಾನು ಸರ್ಜನ್ ಅಲ್ವೇನೇ ಎಲಿಗೂ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ - ಎಂಥಾ ಗೌರವ, ಮರ್ಯಾದೆ ಸಿಗುತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ.”

“ನಿಂ ಗೌರವ, ಮರ್ಯಾದೆಗಿಷ್ಟು - ಅವಿಗೇನ್ರೀ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು, ನೆಗಡಿ, ಶೀತ, ಕೆಮ್ಮು, ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ವಾಂತಿಬೇಧಿ - ಗ್ಯಾಸ್‌ಟ್ರಬಲ್, ಬಿ.ಪಿ. ಅಂತ ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀರಿಂತ ನಿತ್ಯ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪೀಡಿಸ್ತಾರೀ.”

“ಏನೇ, ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರೋರೆಲ್ಲಾ ಬಕ್ರಾಗಳಾ - ಗುಗ್ಗೂಗಳಾ ಸ್ವಪಾಲಿಸ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಅವಿಗೇನೂ ತಿಳಿಯೋಲ್ವಾ”

“ಹೌದು ಬಕ್ರಾಗಳೇ - ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಹೋದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ ನೋಡ್ತೀರಿ - ಎಲ್ಲಾರು ‘ಘಾ’ಗಳೇ”

“ರಾಮ ರಾಮ, ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನೆ ಹೇಳ್ತಿನಲ್ಲಾ ನಾನು, ನಾನು ಕಣೇ ಗುಗ್ಗೂ.”

“ಆಯ್ತು ಈಗ್ಯಾಕೆ ಮಾತು, ನಿಂ ಫಲಾ ಫಲಾ ಬೋರ್ಡು ತಗಲಿ ಹಾಕಿ, ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.”

ಡಾ|| ರಾವ್ ಮುಷಿಯಾಗಿ ಆ ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲಿ ಹಾಕಿ, ಅದು ಫಲಫಲಾಂತ ಮುಂಚೋದು ನೋಡಿ, ಇನ್ನೂ ಮುಷಿಯಾದರು. ಮುಂದೆ ಬರುವ ಅಪಾಯಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ - ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್ ಅವರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲಿ ಹಾಕಿದ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ - ನಾಲ್ಕನೆ ದಿನ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಡಾ|| ರಾವ್ ಮನೆ ಹೊರಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಹತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗನನ್ನು ಎಳೆದೊಂಡು 'ದಿಫೀರ್' ಅಂತ ಬಂದು "ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬ್ರೇ ನಾನು 'ಎ' ಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಕುಲಕರ್ಣೀರಿ. ಸಂ ಹುಡ್ಗಾರೀ ಇವ್ವು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತಾ ಗಾಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಾನೆ, ರಕ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಇದೇಸರ, ಬ್ಯಾಗ ನೋಡ್ರಿ, ರಕ್ತಾ ಜಾಸ್ತಿ ಬರ್ತಾ ಇದೆ - ಬೇಗ ನಿಲ್ಲಿಸಾಹೇಬ್ರೇ ನಂಗೆ ರಕ್ತಾ ಕಂಡ್ರೆ ತಲೆ ತಿರ್ಗತ್ತೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುತ್ತೆ" ಅಂತ ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದ. ಆ ಹುಡುಗನ ಮೊಳಕೈ ಗಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಸುರೀತಿತ್ತು - ಡಾ|| ರಾವ್ ಅವರ ಮನೇ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮೇಲೆ ರಕ್ತಾ ಬೀಳ್ತಾ ಇತ್ತು - ಅವರ ಬಿಳಿ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಕೆಂಪಾಗ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ಕಂಡು ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತ್ತು. ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಅಗಲಿಸಿ, ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮೇಲೆ ರಕ್ತಬಿದ್ದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಂಡೆಯಾಗ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡ್ತಾ 'ಪಾಕ್' ಆಗಿ ಅಲ್ಲೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಡಾ|| ರಾವ್, ನ್ಯೂರೋ ಸರ್ಜನ್ ಅವರಿಗೆ ಫಸ್ಪ್‌ಏಡ್ ಕೊಡಲು ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ - ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮನೇಲಿ - ಹತ್ತಿ ಮುಲಾಮು, ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ - ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ - ಆದ್ರೂ ಡಾ|| ರಾವ್ ಅವರು ಮಿಸ್ಟರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಚುಮುಕಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವರನ್ನೂ, ಅವರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೊರ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ "ನೋಡಿ, ಮಿಸ್ಟರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ನಂ ಮನೇಲಿ, ಹತ್ತಿ, ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಮುಲಾಮು ಏನೂ ಇಲ್ಲ - ಅಲ್ಲೇ ಈ ಗಾಯ 'ಕಟ್' ಆಗಿದೆ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೋ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೋ ಕರ್ಕೊಂಡು ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಹೋಗಿ ಪ್ಲೀಸ್."

"ಆಸ್ಪತ್ರೆ? ಕ್ಲಿನಿಕ್, ಎಲ್ಲಿದೇ, ನಾವು ಈ ಊರಿಗೆ ಹೊಸಬ್ಬು ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ತಾವೇ ಏನಾರೂ ಮಾಡಿ" ಅಂತ ಗೋಳಾಡಿದ.

ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಹುಡುಗ ಶಂಖವಾದ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದ.

ಆತನ ಗೋಳು ಕೇಳಲಾರದೆ, ಶ್ರೀಮತಿರಾವ್ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

"ಆಯ್ತು" ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು - "ಥೂ ಇವತ್ತಿನ ಸಂಜೆ ಪಿಕ್ಚರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಳಾಯ್ತು" ಎಂದು ಶಾಪ ಹಾಕಿದರು ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್.

ಹೀಗೆ, ಆರಂಭವಾಯ್ತು, ಹೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ - ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಸಂಜೆ, ರಾತ್ರಿ "ಡಾಕ್ಟರ್, ಡಾಕ್ಟರ್" ಅಂತ ಡಾ|| ರಾವ್ ಮನೆಗೆ ಪೇಷಂಟ್‌ಗಳು ಬರೋದು



ಇವರು “ನಾನು ಸ್ವಪಾಲಿಸ್ತು” ಅಂತ ಹೇಳೋದು - ಬಂದವರು ಪೆಚ್ಚುಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸಾಗೋದು ಇದು ಮಾಮೂಲಾಯ್ತು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ “ಡಾಕ್ಟೇ, ಡಾಕ್ಟೇ” ಅಂತ ಕೂಗು ಕರೆಗಂಟೆ ಗಣ ಗಣ, ಡಣ ಡಣ, ಡಾಕ್ಟು ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರು, ಕೆಳಗಿನ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ “ಎನ್ರಿಸಾರ್, ನನಗೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ವಿಪರೀತ ಬೇಧಿ - ಸುಸ್ತು” ಅಂತ ಅಲ್ಲೇ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದ - ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್‌ಗೆ ಫಾಬರಿ, ಎಲ್ಲಿ ಅವನು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಬೇಧಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾನೋಂತ.

“ರೀ ಅದೇನೋ ಮಾತ್ರ ಗೀತ್ರ ಇದ್ರೆ ಬೇಗ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸ್ರೀ - ಸೋಫಾ ಎಲ್ಲಾ ಫಜೀತಿ....”

“ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯೇ, ಮಾತ್ರ ಯಾವುದು ಸಿಕ್ತಾ ಇಲ್ಲಾ... ಹಾಂ ಸಿಕ್ತು ಬಂದೆ” ... ಆ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ರೋಗಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ “ನೋಡಿ ಇವರೇ ಈ ಮಾತ್ರೇನ ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದ್ನಾರಿ ಎರಡು ಮಾತ್ರ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಬೇಧಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆ”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಸಾರ್” - “ಆರೆರೆ, ಈ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಹತ್ರಾನೂ ಇದೇ ಸಾರ್ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ನುಂಗಿದೆ. ಬೇಧಿ ನಿಂತಿಲ್ಲ - ನೀವು ಸ್ವಪಾಲಿಸ್ತು ಏನಾದ್ರೂ ಬೇರೆ ಒಳ್ಳೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡ್ತೀರಾಂತ ಬಂದೆ ಯಾವುದೋ ಗಬ್ಬು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದೀರಲ್ಲ” ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಬಿಸಾಕಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದ. ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್ ಆಗ ನಿಸೂರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಡಾ|| ರಾವ್ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಜೆ - ಡಾಕ್ಟರ್, ಅರ್ಜಂಟ್ - ನಂ ತಾಯಿ ಬಾತ್‌ರೂಂನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಸಾರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಹುಡುಗಿ ರಾಣಿ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್, ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೇಗೆ ಬರ್ತೀರಾ’ - “ಸರಿ, ನಾನು ಮೂಳೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಲ್ಲಾ ಅಂದರು ರಾವ್.” “ನೀವು ಸರ್ಜನ್ ಅಲ್ಲಾ” ಅಂತಾ ಬೋರ್ಡ್ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು ರಾಣಿ.

“ಅವ್ರೂ ತಲೆಡಾಕ್ಟು - ಸೊಂಟದ ಡಾಕ್ಟು ಅಲ್ಲಾ ಅಂತ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳು” ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್ ಉವಾಚ.

ಹೀಗೇ ದಿನನಿತ್ಯ ರೋಗಿಗಳ ಕಾಟ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ - ‘ಡಾಕ್ಟೇ ನಂ ಮಗೂ ಕಿವೀಲಿ ಬಳಪ ಹಾಕೊಂಡಿದಾನೆ - ಅವನಿಗೆ ಬೇಧೀಗೆ ಕೊಡಿ ಡಾಕ್ಟೇ - ಎಲ್ಲಾ ಮೋಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದ್ಬಿಡಲಿ’ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಅಪ್ ಟು ಡೇಟ್ ಅಮ್ಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಾತಾಯಿ ‘ಸಿ’ ಬ್ಲಾಕ್‌ನವರು “ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟೇ - ನಂಗೆ ಸೊಂಟನೋವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡ್ತೀರಾ” ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರು ಆಗೊಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳೋಕೆ ಮುಂಚೇನೆ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ, ಸೀರೇನ ಸೊಂಟದಿಂದ ಸಡಿಲಮಾಡಿ ಮಲಗಿದಳು. ಒಳಗಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್ ಅವರು ಈ ‘ಸೀನ್’ ನೋಡಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ - ಡಾಕ್ಟರು ಬೆ-ಬೈ-ಬೈ- “ಏಳೀಮ್ಮಾ - ನೀವು ಬೇರೆ



ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಹೋಗೀಮ್ಮಾ - ನಾನು ನ್ಯೂರೋಸರ್ಜನ್ - ಸ್ವಪಾಲಿಸ್ತು"

"ಏನು ಸ್ವಪಾಲಿಸ್ತೋ - ನನ್ನ ಸೊಂಟಾ ಸೋಪು ವಾಸಿಮಾಡೋ ಯೋಗ್ಯತೆ  
ಯಾರ್ಗೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೂಂತ ನಾಚ್ಕೆ ಇಲ್ಲೆ ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲು ಹಾಕ್ಕೊತಾರೋ -  
ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕರ್ಮ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಸಿ "ಬ್ಲಾಕ್"ನ - ಅಮ್ಮ ಸೀರೆ  
ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರ ಹೋದರು.

"ನಾವು ಪಕ್ಕದ ಮನೇಪು - ನರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಏನೂ ಛಾರ್ಜ್  
ಮಾಡೋಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಆಗಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ ಡಾಕ್ಟರ್" ಅಂತ ಪುಗಸಟ್ಟಿ  
ಕನ್ನಲೇಷನ್‌ಗೆ ಬರೋರು ಬೇರೆ.

"ಆಯ್ತೇನೀ ನಿಂ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರಭಾವ?"

"ಹೀಗಾಗುತ್ತೇಂತ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿರ್ಲಿಲ್ಲ ಕಣೇ"

"ಹಾಂ, ಒಂದು ಐಡಿಯಾ - ಸಾವಿತ್ರಿ - ನ್ಯೂರೋಸರ್ಜನ್ ಅನ್ನೋ ಬದಲು  
Brain Surgeon (ಮೆದುಳು ಸರ್ಜನ್) ಅಂತ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕೋಣ ಆಗ  
ಎಲಿಗೂ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ಆಗ ಯಾರೂ ಬಂದು ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡೋಲ್ಲ."

"ನಿಂ ದಮ್ಮಯ್ಯ - ಯಾವ ಬೋರ್ಡ್ ಬೇಡ - ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಯಾವ  
ಬೋರ್ಡ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಯಾಗಿರೋಣ."

"ಛೇ ಛೇ - ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಬೋರ್ಡ್ ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ರೆ ಏನು ಚೆನ್ನ -  
ಇವತ್ತೇ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸಾ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ತಗುಲಿ  
ಹಾಕ್ತೀನಿ"

"ನಿಂ ಪಾಡು ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೋಳಿ - ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನು ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ  
ತಲೆ ಎತ್ತಿ ತಿರ್ಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ" ಮುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಕಿಚನ್‌ಗೆ ಹೋದರು ಶ್ರೀಮತಿ  
ರಾವ್.

"ಅಂದು ರಾತ್ರಿ "Brain Surgeon" ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ತಗುಲಿಸಿದರು ಡಾ||  
ರಾವ್, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಬಾಗಿಲಿಗೆ, ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಬಂದ ಶ್ರೀಮತಿ  
ರಾವ್ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಿದ್ದದ್ದು ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಅನಾಥವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ  
ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ "Brain surgeon" ಬೋರ್ಡ್ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ  
ರಾವ್ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲಿಹಾಕಿದ್ದ ಗೋಡೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದಾಗ  
ಬೋರ್ಡ್ ಇದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು.

"Dr. Rao - Brainless Surgeon"

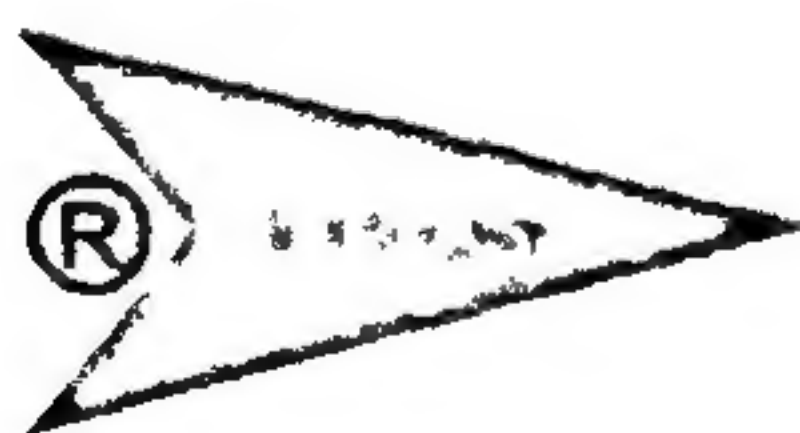
ಶ್ರೀಮತಿ ರಾವ್ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿನ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಆದಿನ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಸಲೇ  
ಇಲ್ಲ.



WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS.  
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS  
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,  
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS  
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE. IN ALL  
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,  
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

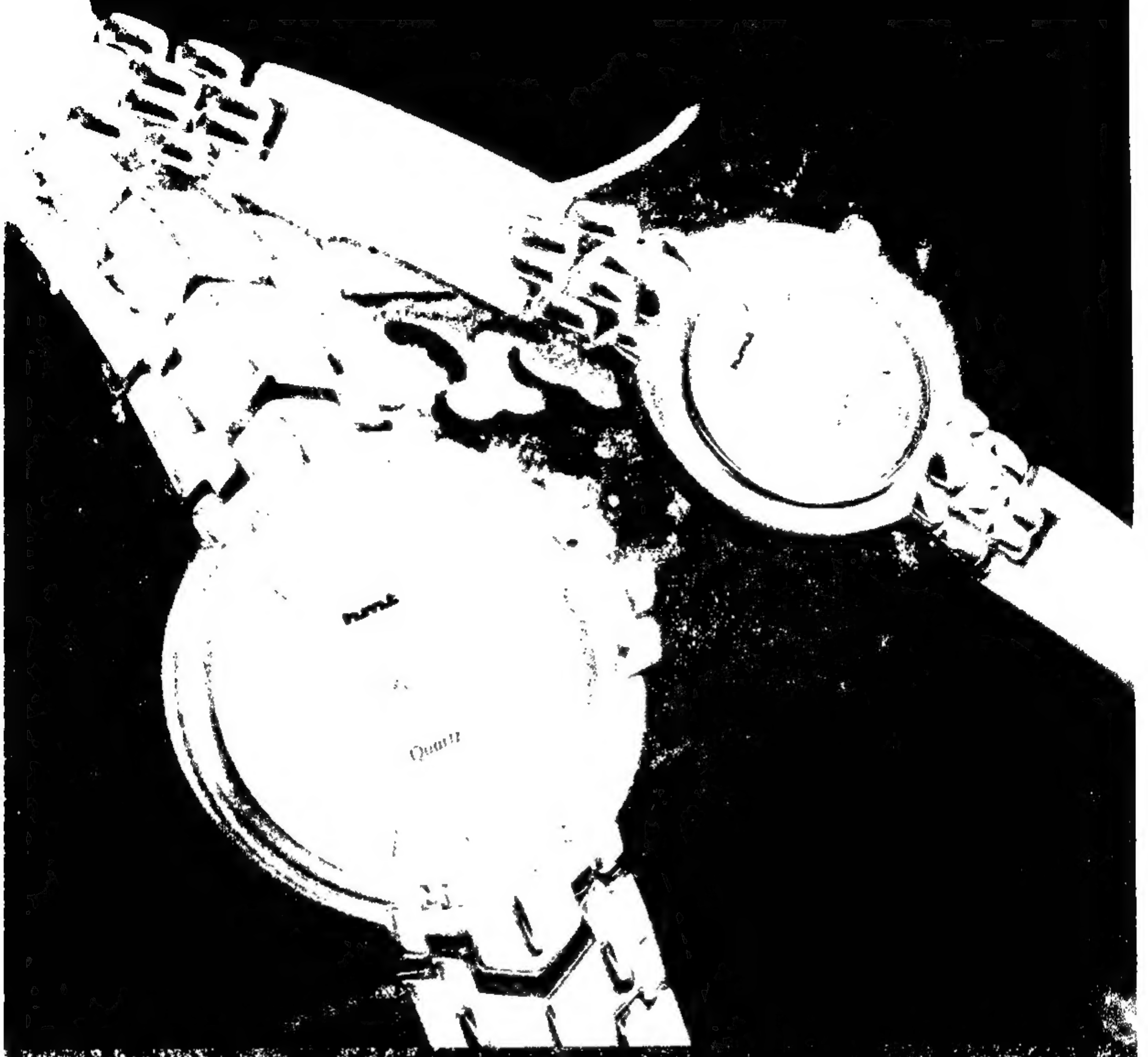
TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,  
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND  
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN  
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT  
PLEASE LET US KNOW.



UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,  
# 5A, DIA, MAHADEVAPURA,  
BANGALORE - 560 048.  
MOBILE - 98450 11480.





## ಈ ಗಡಿಯಾರಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ (ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ!)

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಟೆನ್‌ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ  
ಕ್ವಾರ್ಟ್ಸ್ ಗಡಿಯಾರವೂ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಶೈಲಿ, ಗುಣಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ  
ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಅಪರಿಮಿತ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ.  
200ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇವಲ ರೂ. 350/-ಕ್ಕೂ  
ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಫ್ಯಾಷನ್ ಗಡಿಯಾರವಾಗಿ  
ಅತ್ಯುತ್ತಮ, ಅತ್ಯತ್ಯಪ್ಪ ಆಯ್ಕೆ.



ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ವಾರ್ಟ್ಸ್ ಗಡಿಯಾರಗಳು

ಎಲ್ಲಾ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಕಂಪನಿ, ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸಿವ್ ಹಾಗೂ ಟೈಂ ಆರ್ಟ್ ಪೋರೂಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಂಗೀಕೃತ ಮಾರಾಟ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ

■ MASS/HMT/1770-99

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published  
KORAVANJI APARANJI TURST, 36, 6th Main Road, Malleswaram Bangalore - 560 003.  
PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 62, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010.  
Editor: M SHIVAKUMAR